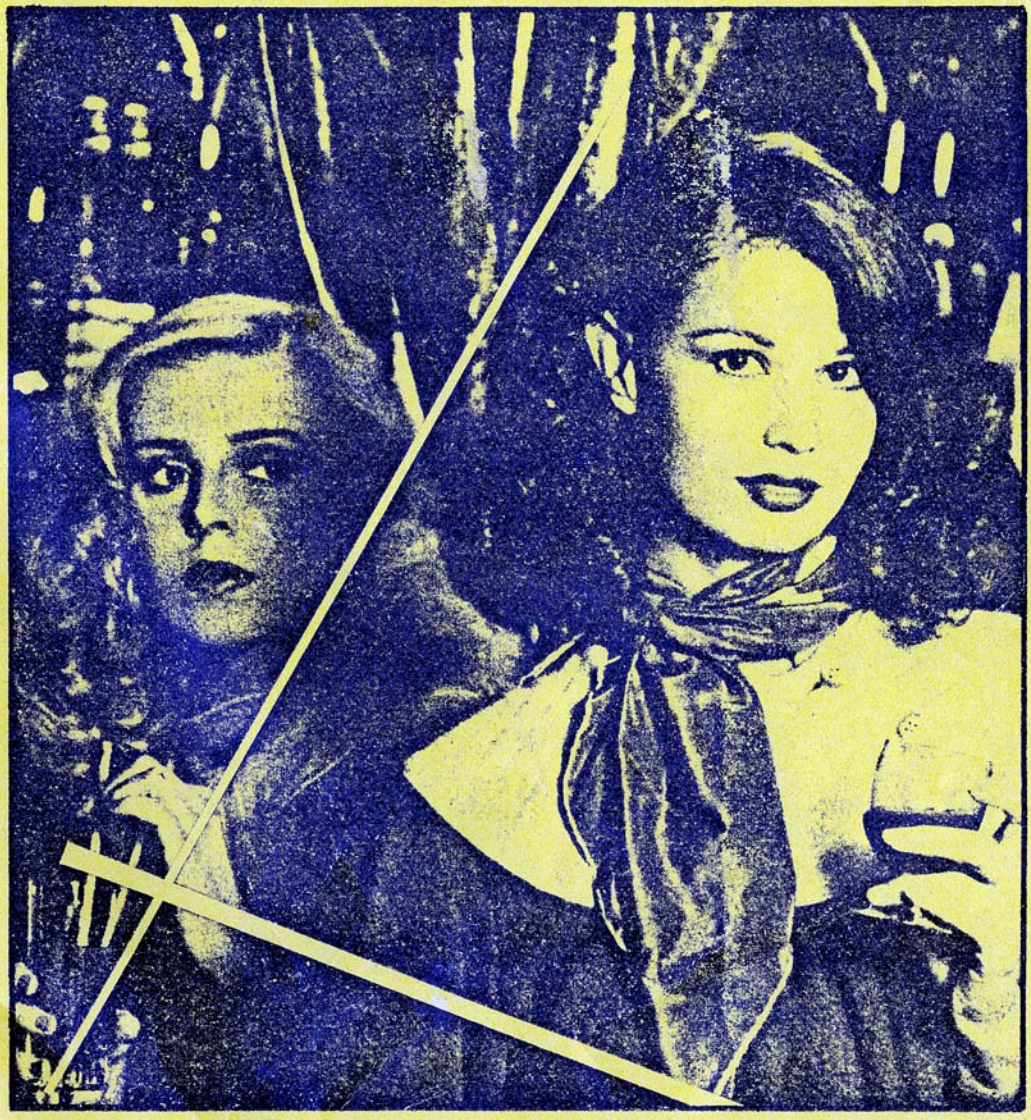
LINTU

2/81

№063384

MUOTI 81

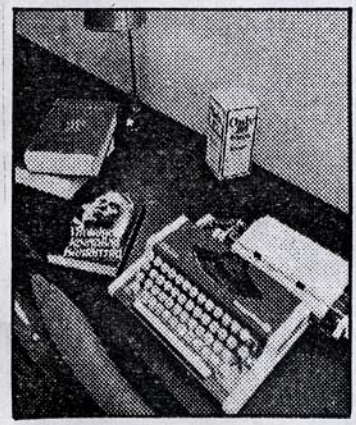
wow wow wow

MASS MEDIA

VIESTI TEILLE:

Maailma ei ole suinkaan mieletön: vain soveltumaton normaaleille ja mitä soveliain normalisoiduille ihmisille.

(Stanislaw Jerzy Lec 1909-66)

AND THE STORY GOES ON...

LINTU MODE

on lehti joka ilmestyy tänä vuonna 4 x.

© LINTU-LEHTI 1981

meidän osoite on:
Box 41 55121 Imatra12

Kirjoita meille, kerro mitä mieltä olet. Me tehdään juttuja tähän lehteen. Tee sinäkin juttuja tähän lehteen! Toimi.

Meille voi lähetellä kirjeiden lisäksi valokuvia (tytöt), levyjä & kasetteja & rahaa & A-olutta & punaisia avoautoja.

minä olen:
Mika Junna

muut rakkaat ovat:
Harry Angel
Timo Hautala
Kari Backström
Pauli Kallio
Jukka Järvinen
Jyce Laine
Leena Lehtinen
Jyrki Lehtola
Tyttötyttö
Sirkku Merikanto
Jukka Sundholm
Anne Lee
+Jari Kauppinen
& Markku Eskelinen

Andy Hooper (GB)

KIITOZ KAIKILLE!

Pyydetään palauttamaan, jollei vastaanottajaa tavata.

Helleaalto 13.7.81. Juon kolmosolutKarjalaa ja teen Lintuun valmiiksi nämä kaksi viimeistä sivua. Huomatkaa rakkaatlapset että nykyisin Lintuun tehdään aina viimeseksi sivut 4 & 5. Kohta lähden katsomaan TVstä Jarvan elokuvaa "Kun taivas putoaa". Olut on hyvää! On hikinen ja nihkeä olotila. Vituttaa. Kuten tiedätte, juuri vitutuksesta sikiää maamme johtavin kulttuurilehdistö jonka luomisvoima on ääretön, hah hah hah...näkis vaan. No Lintu onkin alansa muodikkain julkaisu, sitä ei voi kukaan kiistää, vai voiko muka? Vuoden loppuun mennessä pyrimme saamaan Linnun sivukoon A-neloseksi, eli kuten eräs tv-tähti on sanonut osuvasti:Linnun nykyinen koko ei ole ihmisen lehden koko. Pois jaarittelu, rock ei todellakaan ole koko elämä. Vuoden loppuun mennessä pyrimme nousemaan Suomen johtavaksi muoti-lehdeksi. Pois jaarittelu. Futurock on kuollut, eläköön Hanoi Rocks! Tapani Ripatti liittyy meidän jengiin ja me valtaamme Yleisradion. Maailmansota ei sytykään ja Suomessa saa ensi-iltansa kohuttu elokuva The Great Rock"n Roll Swindle. Fakta juttu. Pistols-leffa esitetään Kino Jukolassa Helsingissä joskus elo/syys

BOY

kuussa. Kysykää kisätietoja Helsingin Juhlaviikoilta. Mutta näytetäänkö filmiä muualla maassa? Kiva olisi nähdä myös Rude Boy (The Clash), Man Who Fell To Earth (Bowie) ja niin edelleen. Huutoja ja kuiskauksia-palsta Hesarissa hakee vertaistaan kuiva-kulttuurin alalla, vaikka tokihan olemme huomioineet myöskin Parnasson ja näköpiirin kaltaiset yritelmät. Mutta kun ei ole sitä vitaalisuutta ja laajakatseisuutta, niinkuin esim. meillä, niin toivoisimmekin että kyseiset lehdet tajuaisivat ajoissa lopettaa paskan jauhantansa. Selvä? Tästä numerosta jäi pois mm. Bauhaus, LP-arvostelut ja ties mitä. No ehkä seuraavassa. Tämän hetken hitit ovat Toyah, Human League, Stressi, Vaaralliset Lelut, VAU!!, tennistähti Manlikowa, Karjala-A, Aivopesu etc. Kannattakaa näitä kaikkia niin teidät tullaan eittämättä leimaamaan crazyksi. Pitäkää yhteyttä, ei meitä kannata ujostella. Taide ennenkaikkea!

A Certain Ratio *Peter Terrell and Jeremy Carr.*

Salaperäistä...Futurismia...Discoa! Siinä vain muutamia luonnehdintoja joilla brittiläinen musiikkilehdistö on viimeisten kuuden kuukauden aikana kuvaillut Repetition-yhtyeen musiikillista linjaa.

Repetition on nyt 18 kuukautta vanha kokoonpano. Sen perustajajäsenet ovat syntetisoijamies A.S.D.H. (what ever it means?) sekä Pete Petrol (ex-Spizz Oil & Spizz Energy).
Tämän päivän kokoonpanossa vaikuttavat kyseisten miesten lisäksi Sarah/laulu, Nicolas/basso sekä Tim Transs/rummut.

Muutamien kuukausien kehittelyjen tuloksena kasassa oli siis yhtye joka levytti yhden raidan kasetti-albumille "From Brussels With Love". Kassun julkaisi yksi niistä Euroopan mielenkiintoisimmista levyleikoista "Les Disques du Crépuscule" jonka kotipaikkana on Brysseli (ja maa siis Belgia tietty). Repetitionin biisin nimi oli "Stranger", ja näin bändi siis pääsi vauhtiin.

Repetitionilla oli hyvinkin elitistinen image niihin aikoihin kun yhtyeen ensimmäinen ja tosi klassinen mestariteos "A Still Reflex/Fadeout" näki päivänvalon. Musiikkilehdistöön single tuntui tehneen syvän vaikutuksen. Paul Morley (NME) ja Dave McCullough (Sounds) innostuivat kovasti bändistä ja tekivät loistavien singlearvostelujen jälkeen haastattelut Repetitionista.

Yhtye oli noihin aikoihin melko haluton tekemään keikkoja, ja niillä harvoilla, jotka he tekivät, oli yhtye hyvin välinpitämätön ja kylmä lavalla.

Aivan viimeaikoina Repetition on tehnyt kaksi loppuunmyytyä keikkaa Lontoon parhaimpiin mestoihin lukeutuvassa The Moonlight-klubissa. Noilla keikoilla yhtye todisti kykynsä lumota totaalisesti yleisönsä.
Heidän lava-aktinsa on todellakin kokemus: Se on yhdistelmä tummasta voimakkaasta ilmapiiristä ja maagisista rytmeistä jotka saavat itsetietoisimmatkin yleisön joukosta tanssimaanvapautuneesti.

Minusta tuntuu että juuri edellisistä seikoista johtuen Repetitionilla on niin suuri viehätysvoima. Älä kuitenkaan käsitä väärin...On kyse äärimmäisen vakavasti musiikkiinsa suhtautuvasta yhtyeestä.
He pitävät tiukasti kiinni alkuperäisistä periaatteistaan, eivätkä ole siis ainakaan vielä sortuneet minkä-

änlaisiin myönnytyksiin. He haluavat että sinä kuuntelisit heitä - ja sinun on tehtävä se.

Repetitionin uusin single "A Full Rotation/The Body Cries" on tätä lukiessasi jo ilmestynyt (kesäkuun lopuilla) ja sen julkaisijana on tietenkin Crépuscule.
Single on sen verran kova että se tulee sijoittumaan niiden harvojen tosi kovien 80/81-singlejen joukkoon aivan kiistatta. Repetitionin uutukainen pitää sisällään kaiken sen mihin nykyiset futuristi-bändit ovat pyrkineet mutta jääneet johonkin puolitiehen (esimerkkinä vaikkapa Spandau Ballet).

Repetition teki lyhyen Euroopankiertueen viime maaliskuussa, ja elokuussa Eurooppa saa jälleen nähdä & kuulla & kokea. Maat tulevat olemaan Ranska, Belgia, Hollanti ja Länsi-Saksa. Suomalaisille innokkaille siis lähimmäksi paikaksi ainakin tälläkertaa tuntuu jäävän joko Amsterdam tai Hampuri. Seurannette alan lehdistöä, jos kiinnostaa.

Uutta singleä saa tilaamalla vaikka suoraan levy-yhtiöstä tai sitten Rough Tradesta (osoitteet alla).

Andy Hooper

Lés Disques du Crépuscule
32 Avenue des Phalênes (b.13)
1050 BRUXELLES
B E L G I Q U E

Rough Trade Mailorder
202 Kensington Park Road
LONDON W 11 ENGLAND

HEI MAKEETA! BIITSILLE BAILAAN, KOKISTA JA RAMONESTA.

MUOTOKUVA I

On Rauli Somerjoen LP joka ei juttuun kuulu, mutta olkoon 1. väliotsikko olemassaolonsa kunniaksi.
Minun tuttuni venäjänkirjasta, Maxim Gorki maalasi ajattomia länsimaisen yksilön muotokuvia aikapäiviä sitten. Maximin (näin meidän kesken) erämaamaisemat sopivat ihastuttavasti Suomen nuorison kukkeimman osan näköaloihin. Maxim ei näe mitään pelastusta tai rauhaa jonka länsimainen yksilö epätoivoisilla ponkauksilla voisi saavuttaa. Aitoa yhteyttä ei saada ympäristöön eikä ihmisiin. Kaikkivoipa yksilö aavistaa tuhon ; elää rock'n'rollin itsetuhon, mutta ah niin ihanasti piehtaroiden olemassaolon huumaavassa aistinautinnossa ja mukavuudenhalussa.
Minä, minä, minä, pieni pallero ja korskea mies - kriisi - pirstoutuminen.
"Nykyisen individualistin perusvire on levoton tuska", kirjoittaa Maxim.
Juosten kohti elämää, kaupungin yöt, kännissä aamulla, eräs sukupolvi ym. loputtomiin.
Rock'n'rollin prisma hajoittaa valon oudoksi sekamelskaksi, vai oliko valoa ollenkaan. Kaikkein parhaita ovat nykyiset modernistit ja futuristit. Äänilevyillä levoton tuska tyydyttää selvästi sairasta tarvetta, vai mitäpojat? Sairaus tarvitsee parantavan veitsen. Potilaan henkilöllisyys ei vain ole tiedossa.

ROCK'N'ROLLIN ILLUUSIO VAPAUDESTA

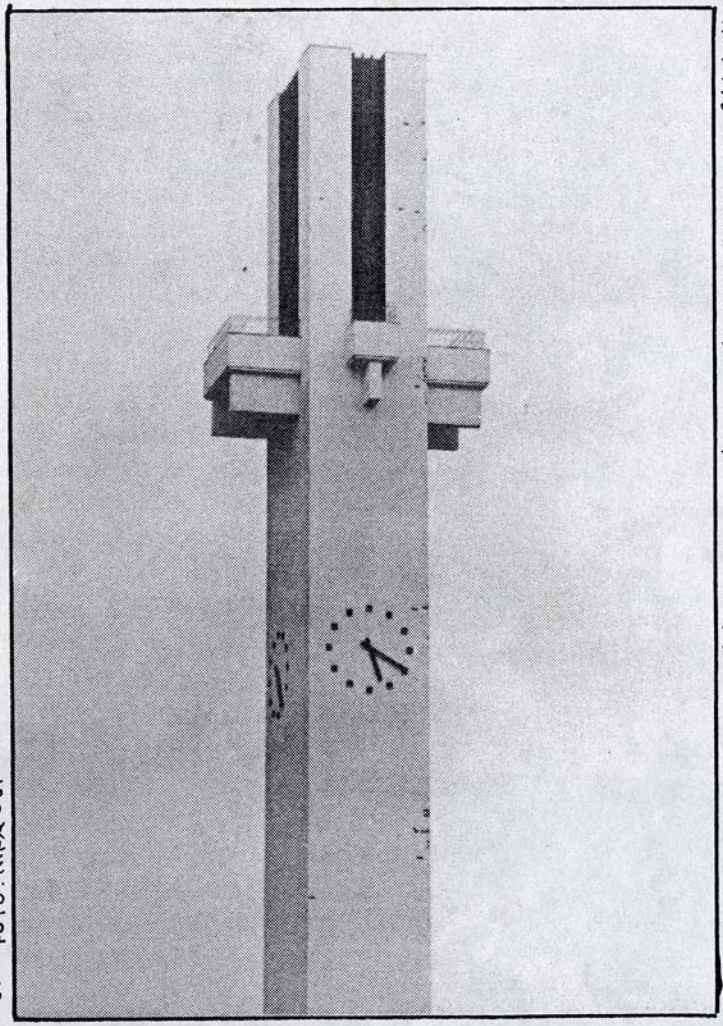
Pieni helpotus, hetken puudutus. BLÄÄH. Yksilö ja joukko mukamas ystäviä biitsillä bailaamassa. Kauniita värikuvia vapaista suhteista. Tuttua aktia milloin minkäkin mielimusan siivin. Rock'n'roll tuo vapauden jostakin: ehkä työstä, kotioloista tai naisystävästä.
Rockbisnes on liberalistisinta mitä ajatella saattaa.
"Hänen herkkyytensä on sairaalloisesti lisääntynyt, mutta hänen näkökenttänsä on ahdas ja synteesikykynsä mitätön. Luultavasti tästä johtuu myös hänen ajatustensa luonteenomainen paradoksaalisuus. Hänen tunne-elämänsä on nyrjähtänyttä ja tylsistynyttä, se vaatii alituiseen voimakkaita ja kiihottavia ärsykkeitä."
Kaunista ja totta taas kerran. Maxim tuntee individualismin kirot. Ihminen yksin ja epätoivoissaan ryhtyy kieltämään elämän vaatimuksia, mikä johtaa nihilismiin. Tuttua sekin, ajattele esimerkkejä. Mitä teemme Suomen itseriittoisille kulttuuriperseille? Kuka rakastelee itseään? Mitä ehdottavat jutun kirjoittajat, suuret minä-henkilöt, Maxim ja Jukka? Pööh, ei tässä pitkälle olla päästy jotta voitaisiin jotakin olevasta poikkeavaa ehdottaa. Tyydymme pelkkään sormella osoitteluun. Kirjasto on kesällä auki.

Love me madly J.Sundholm

PHOTO: J.S.

MAtKAILA %

FALLOS-SYMBOLI JOHON TÖRMÄÄ AINA SEINÄJOELLA. KELLOKIN OLI PALJON.

FOTO: KIKA - 81

27090

Olinpa tänäkin vuonna Provinssirockissa. Tokihan siellä! Ja olihan siellä moni muukin, eli peräti 7000 henkilöä tuli kilvoittelemaan Törnävänsaareen mitä erilaisimmista syistä.
Kuka hullu viitsi kuunnella musiikkia kun muutakin tekemistä tuntui löytyvän? Kuten nyt esimerkiksi viinan juontia tai nukkumista tai kävelyä edestakaisin tai oluen kaatamista hiuksiin ja ylipäätänsä toisten päälle tai uimista tai helvetti mitä nyt ihmiset ylipäätään osaavat tehdä, eli keksivät liikutuksissaan. Verry guud verry gud soomi kiäli! JNE. Suosituin harrastemuoto tuntui Provinssissakin olleen harhaileva kävely alueella aivan kuin jotain olisi hukassa, ja välillä anova huikkaus vastaantulevalle tai varjossa kyyhöttävälle: "Onks vielä viinaa?" Ai kun rajuu.

Sää oli suotuisa ja tunnelma kuin sardiinipurkissa. Bändit räpelsivät jotain uudella hienolla lavalla ja kurkussa soi raastinrauta. Silmämunia kirvelsi. Eipä paljon mainittavaa...Paitsi että TONY ELLISin jutussa oli sitä sykettä jota hervemmin Suomessa livenä näkee & kuulee. Siinä jopa vanhan kuu eikun kyynikonkin polvi taipui reggaen keinunnassa.

Muuta maininnan arvoista ovat Pelle Oy sekä Threshold, koska ne tekivät ihan

Ç

hyvät keikat. Tiedäntiedän rakas lukijani, tiedän että se ei ole kovinkaan valaisevaa sanoa että "ihan hyvät" mutta vitunko sillä on väliä. Olipa voimakas kirosana, hyi hyi!
Threshold toimisi kyllä paremmin jossain klubissa filmein & valoin vahvistettuna, mutta Provinssissa äänentoistolaitteet olivat tänä vuonna todella mallikkaat ja siksipä oli nautinto kuulla Taskisen & kumppaneiden setti. Se oli siis aivan toista kuin Kesäsirkuksen teltassa niistä muutamasta tötteröstä suoltunut puuromössö.
Joo kyllä me kriitikot, hah hah, ollaan sit tietäviä kun me sanotaan että se telttasysteemi ei oikein toiminut. Meille kriitikoille kyllä fiiliskin meinaa jotain mutta ennekaikkea äänentoisto täytyy olla puhdas ja balanssit kunnossa. Ja vitut pitää...
Ja sitten tää Pelle OY. Kyseessä ei ollut mitenkään ikimuistoinen keikka, mutta totuus kumminkin on se että Pelle & Co ovat tämän hetkenkin kovimpia juttuja maassamme. Niinno...ei mitenkään uusi väittämä, mutta täytyyhän sitä välillä tasapainoittaa näitä juttuja kriitikkopiireissäkin..dubidubii...tätä ei kaikki tajuu...Mä uskallan tunnustaa diggaavani Pelleä vieläkin! Vaikuttavin juttu OYn setissä oli se uusi biisi Kuolemaantuomitun laulu jonka alussa Stefu laulaa sanattomasti ja korkealta. Yhdessä vaiheessa Pelle sitoo sitten silmiensä eteen huivin ja seisoo hiljaa paikallaan kuin teloitusryhmän edessä...ja äkkiä putoaa alas lavalta kuin kuolleena. Tosi hätkähdyttävä juttu, huh. Em. biisi löytyy OYn tuplasingleltä jota en vielä ole kuullut pätkääkään.

Bändejä Provinssissa oli onneksi viime vuotista vähemmän, eli järjestäjät olivat ottaneet vinkistä vaarin (kumma sanonta). Nyt jokaiselle bändille jäi sopivasti aikaa esiintyä. Muutamien bändien suhteen edelliseen lauseeseen loppuun voisi kyllä lisätä sanan "valitettavasti". En kuitenkaan ala mainita nimiä... paitsi typerimmästä päästä: Pave Maijanen Mistakes. Sattuiko Pavelle huono ilta, vai onko mies aina yhtä ilmiömäinen? Kyllä meitä vaan nauratti kun yhdessä vaiheessa Pave huomasi ettei sen laulumikistä lähde ollenkaan ääntä ulkopuolelle. Pave oli yhtenä vitutuksen perikuvana ja meillä oli hauskaa. Musiikista ei kannata edes puhuakaan, vaikka meikeläinenkin hyppi jo-

FOTO: KIIKA

KUVA: MIKA

pa, se johtui kuitenkin yön viileydestä eikä mistään saatanan hurmiosta. Mistakes esiintyi muuten viimeisenä, eli Ellisin jälkeen, ja juhlat päättyivät joskus kahdelta...no yöllä tietty.

Tarkasteltuamme tilannetta Törnävänsaaressa, olemme tulleet sellaiseen johtopäätökseen että Provinssirock säilyttäköön edelleenkin asemansa rockin, rauhan ja rakkauden festivaalina. Poliisit pysyivät ilahduttavissa määrin poissa mekkaloimasta, hyvä niin, ja sietäisi muidenkin ottaa mallia Seinäjoelta. Siinä se!

Sitten seuraavaksi hajahuomioita varsinaisen konserttipäivän tilanteista! Wow mitä paljastuksia...äh...no ei mitään erikoista. Tutustuin pariin viehättävään neitoseen jotka kauppasivat lehteään "vitosella kouraan"-periaatteella. Lehden nimi on Lavastettu yliajo, josta juttua muualla Linnussa. Tytöt saivatkin lehtinippunsa myytyä, joskin melko vaivalloisesti. On se saatana kumma juttu kun nämä kunnon lehdet ei tee kauppaansa vaikka yrittäisi samalla myydä itsensä siinä sivussa. Hyvät ihmiset, tukekaa pienlehdistöä että lehden tekijät saisivat edes joskus sen paljon kaipaamansa oluttuopin...ääääh... no kyl te tän tajuutte mikä on asian ydin. Siis heti kun näette esim. festivaaleilla rasittuneen näköisen lehteä tyrkyttävän inehmon, katsokaa löytyisikö taskun pohjalta vitonen rahaa luovutettavaksi maksuksi lehdestään jota hän viimeisillä voimillaa kauppaa. Asia harvinaisen selvä, eikö?

Järvisen Jukan kanssa kävin lepuuttamassa korviani kesäteatterimiljöössä, varsinaisen lavan takamaastossa. Siellä esiintyi kaikenlaisia, ja juuri sillä kertaa oli näytelmän vuoro. Nimi oli "Olis pitänyt tietää" joka oli ihan huvittava dramatisointi "Kevään heräämisen" pohjalta. Tarina oli nuorista ja rakastamisen vaikeuksista tai jotain sinnepäin. Hmm niin esittänyt ryhmä on muistaakseni joskus esittänyt samaa juttua jossain TVn nuortenohjelmassakin. Terveisiä Minna Mäenpäälle, ei lavalla saa nauraa kun esittää vakavaa kohtausta. Näin!

KUVATEKSTEJÄ: VASEMMALLA JOKU YHTYE YRITTÄÄ AVATA LIHAPULLAPURKKIA...PURKINAVAAJA JÄI VALITETTAVASTI KOTIIN. YLHÄÄLLÄ TYYPILLISTÄ PROVINSSIKANSAA: ILOISTA & KAUNISTA. KUMPI HEISTÄ LIENEE XBÖÖYLIES TURUNEN? HEI HEI!!!!

æ

Sattuipa myöskin että noin nelisen kertaa teinitytöt halusivat minusta ehdottomasti rock-tähden. Imartelevaa tottavie! Toisinaan kuuluin sellaiseen bändiin kuin Ydinhälytys, toisinaan taas Woudeen, ja erästä bändin nimeä en nyt millään muista, ja tuskinpa siviilipalvelusmies Auliskaan muistaa. Spitaali se ei kylläkään ollut. Joten terveisiä sullekin Spitaali-mies, niinhän se on että olut on aina hyvää, kiitos. See ya.

Haaaassuja nämä terveiset. No lähetän kaikille terveisiä joita näin vaikka missä ja ihan milloin vain.

Sunnuntaina piti muka lähteä ÄMYyn mutta kun Törnävänsaaressa oli Tuomari nurmio ja Se niin jäipä tuo Ämy. Sunnuntainakin paistoi vaikka yällä satoi. Oli leppoisa tunnelma kun ei ollut ryysis. Oli niin väljää ja rauhallista, aaah.

Ennen kuuluisuuksia esiintyi jotain josta ei muistu mitään koska se oli mitä tahansa. Vaikuttavaa.
No vihdoin sitten Nurmio bändinsä kera. Ei oikein kulkenut ja Handella oli jotain vaikeuksia skittansa kanssa ja sitä alkoi siinä määrin vituttaa että vihdoin ne lopetti. Sama oli vähän Seyhtyeenkin kanssa. Ei vaan kulkenut. Missä kipinä?? Esim. kun Yari kuulutti että seuraava laulu on omistettu maailman kauneimmalle naiselle, ja biisi oli tosi kaunis Maria Maria, niin lavan edessä kaksi sekopäätä pilasi koko jutun mesomalla todella kuvottavaan tapaan. Juu, vähemmästäkin alkaa vituttaa. Sen setti päättyi siihen kun basso-rumpu levisi. Näin siis päättyy tämä tarina. Oliko tämä hauska? Tuskinpa.

Ø Seinäjoella: Oliko Ç

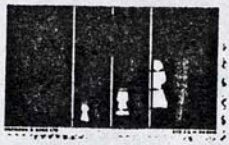
JA TÄSSÄ SEURAAVAKSI VUOROSSA ERITTÄIN OMAPERÄINEN FESTIVAALIRAPORTTI JONKA EGOISTISUUS HAKEE VERTAANSA SUOMALAISEN LEHDISTÖN HISTORIASSA. VIESTI ON TARKOITETTU TAPAHTUMAN JÄRJESTÄJILLE JA NÄIN SE KUULUU:

HAISTAKAAPA PITKÄ PASKA!

ETIOPIA-TOUR-81

-SOTAA, VIHAA JA HUONOJA FIILIKSIÄ-

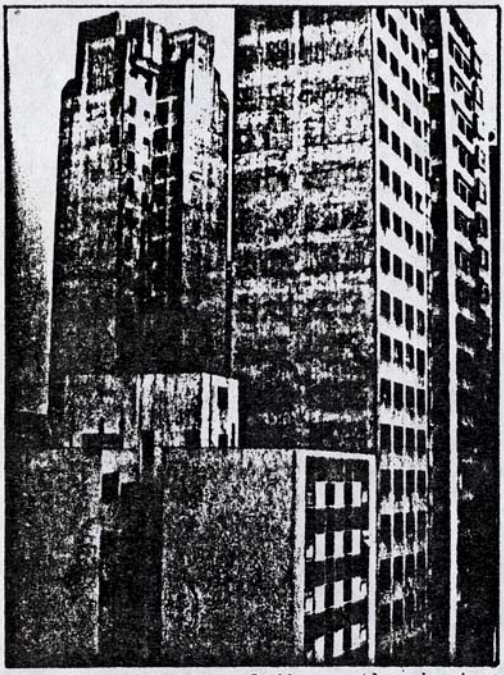

OOLRAIT, JUNNA. ME TEHTIIN SULLE JUTTU, MUTTA ÄLÄ LUULE SEN MERKITSEVÄN MITÄÄN, SILLÄ SE EI MERKITSE MITÄÄN.

Nykyään matkustamisella tarkoitetaan nakit silmillä seilaamista Tukholman ja Helsingin välillä .Joku haaveilee matkasta -peräti asumisesta- Pariisiin ,jollakin on täti Espanjassa,en vain muista missä ,oliko se siellä Barcelonassa ?

Lasten nappikauppaa ,ajateltiin me ja lähdettiin Etiopiaan .Se vielä että lyhyestä virsi kaunis ,kuten sanonta kuuluu , minun piti mainita.

KUVA: JYRKI LEHTOLA

Suomalainen afrikanmatkaaja tarvitsee kaikkiaan seitsemän eri rokotetta .Terveyskeskuslääkäri on ystävällinen ja hieman utelias , sillä Etiopia ei ole mikään tavallinen matkakohde .Vaikka selitämmekin olevamme lehtimiehiä, saamme silti ns. hyviä neuvoja , tyhmyyden yleisintä alalajia . Varokaa varkaita ja vesijohtovettä ! Käyttäkää ehdottomasti ehkäisyvälineitä ! ... Neuvot punduttavat lähes yhtä paljon kuin rokotteet ,mutta kun 18 tunnin lentomatka välilaskuineen on ohi ja astumme ulos koneesta Addis Abeban yllättävän eurooppalaistyyliselle lentokentälle ,emme muista niistä mitään . Osansa asiaan oli varmasti myös Kairosta ostetulla halvalla,mutta hyvällä taateliviinillä .

Etiopiaa ei turhaan ole sanottu Afrikan Italiaksi - lentokenttä - mahdollisuudet tulleineen, passintarkastuksineen ja erilaisine kyselylomakkeineen kestävät alun viidettä tuntia .Taksimatka lentokentältä hotelliimme on edelliseen verrattuna suorastaan ripeä .Krapula ja tottumattomuus vuoristoilmaan (Addis Abeba sijaitsee noin 1500 metrin korkeudella merenpinnasta) yhdistyneenä normaaliin matkaväsymykseen siirtävät tutustumistamme kaupungin yöelämään ainakin seuraavaan päivään.

Ulkomaalaisten liikkumapiiri on varsin rajoitettu. Sallittu alue käsittää noin 100 kilometrin säteisen alueen Addis Abeba keskuspisteenään. Kuitenkin myös tähän sataan kilometriin sisältyy ankaria sääntöjä ,esim. vain merkityillä teillä liikkuminen on sallittua ,mikään harhailleminen ei tule kysymykseenkään ,myöskin kameroiden käyttö on ankarasti kiellettyä . Sääntö ,jonka mukaan on liikuttava vain merkityillä väylillä supistaa jo ennestään pientä liikkumatilaa minimalisen vähäiseksi .Päästyämme taksillamme noin 20 kilometrin päähän kaupungista huomaamme että kaikki merkityt liikkumaväylät johtavat yhteen ja samaan,Assabin tielle .Näin nähtäväksemme jää vain 20 kilometrin alue ja 80 kilometriä hiekkatietä .

Onneksemme tutustumme kuitenkin erääseen tanskalaiseen FAO:n virkailijaan ,joka hankkii meille luvat pääsyyn hänen toimialueelleen noin 130 kilometriä Addisista itään .

Yleensäkin Etiopian etuoikeutetuinta väkeä ovat eurooppalaiset ,useimi joko YK:n tai jonkun suuren teollisen yhtymän palveluksessa .

No ,ystävämme toimialueessa ei ole paljon näkemistä, kukkulan laella on pieni mökki josta näkee vain hiekkkaa ja hiekkaa .Lämpötila on 37 astetta ,vuoden alimpia . Saamme olla tyytyväisiä hyvään onneemme . Meidän asiamme ei ole kysyä mitä FAO:n virkailija tekee mökissä vain hiekkaa ympärillään, joten emme kysy .Ja jos aikoisimme lähteä tutkivan journalismin saraa kyntämään ,emme päässisi pois ikinä .Etiopiassa törmää aina kysymykseen .Jo yksinkertaisimpaan vastaukseenkin sisältyy viisi partaveitsenteräkysymystä ,joita emme kysy .

Me ei tiedetty Etiopiasta paljoakaan kun me sinne lähdettiin ja suurinpiirtein saman verran me tiedetään siitä nytkin .

Opittiinko me Etiopiassa enemmän kuin Jyväskylän kesässä voisi oppia ,on kysymys joka varmaan monen huulilta lennähtää .Ennen kuin lennähtää ,me halutaan välttämättä käyttää vastakysymyksiä omille kysymyksillemme ja vastauksillemme .

Opittiinko me Etiopiassa mitään ? Opittiinko me juomaan siellä viinaa entistä tyylikkäämmin ,vai ymmärrettiinkö me kuinka monta vatsasairautta Etiopiassa on ja kuinka me saatiin ne kaikki samalla kertaa ? Hei ,osataanko me suhteuttaa omat ihanteemme, tietomme ja ajatuksemme karuihin realiteetteihin, jotka vallitsevat paitsi jokaisen teistä elämässä , myös Etiopiassa ?

Emmekä me valehtele .
Me emme valehtele
Miksi me valehtelisimme ?

Yksi asia Etiopiassa on,mikä on jokseenkin varma ,meinaan siellä on ihmisillä nälkä .Nälkä sen takia kun niillä ei ole siellä ruokaa .Se ei varsinaisesti ole kaunista katseltavaa kun on nälkä .Meinaan kova nälkä .Se on jo aika kova nälkä kun maha ei enää osaa sillain kurnia ,mutta ei sekään ole mitään Etiopian rinnalla .

Ennen kuin me lähdettiin Etiopiaan ,me oltiin hakoja keskustelemaan Punkakatemiasta ,Kiimasta ,uusromantiikasta tai yhteiskunnallisesta tietoisuudesta . Meillä siis oli noita järkeviä mielipiteitä .Niistä meidät tunnettiin ,järkevistä mielipiteistä .Mielipiteemme olivat jopa niin järkeviä että kaksi meistä änkesi televisioon lausumaan kolmannen ajatuksia . Jeh ,me osattiin suhtautua asioihin .

Nyt kun me ollaan käyty Etiopiassa me osataan olla suhtautumatta tommosiin juttuihin .

Etiopia on antautumisen tyyssija .Nähtyämme Etiopian on meillä vihdoinkin hyvät perusteet punkassa löhöämiseen ,viinan juontiin ja nussimiseen .Sex Pistols voi joillekin olla "se juttu", mutta jos joku lauseen alun johdosta luulee ,että Etiopia oli meille "se juttu" on hän jälleen erehtynyt erittäin rankasti .

Jeh ,Etiopia nähtyämme me voidaan tehdä kirja antautumisen terminologiasta ja mitä lyödään vetoa sen joka toinen lause alkaa toisaalta .

Taksi on ylivoimaisesti taloudellisin ja kätevin tapa liikkua sillä noin sadan km:n säteisellä alueella pääkaupungista ,millä ulkomaalaiset ilman erittäin vaikeasti hankittavia (lahjottavia ja ankarat ehdot täyttäviä) kulkulupia saavat liikkua .Rajoitus johtunee mm. paristä parhailleen raivoavasta sisällissodasta sekä kurittomista sodan ja nälänhädän aiheuttamista pakolaislaumoista yms. syistä .Takseja on kahdenlaisia .Useimmat ovat eräänlaisia joukkoliikennevälineitä, joilla ainakin teoriassa on säännölliset reittinsä ja jopa aikataulunsa ,loput ovat sellaisia ,mitä me yleensä ymmärrämme sanalla taksi. Lahjomme parillakymmenellä dollarilla erään "joukkoliikennetaksin" unohtamaan aikataulunsa pariksi kolmeksi päiväksi ja ajeluttamaan meitä em. alueella .

Keskustelumme taksikuskin kanssa vilkastuu ottaessamme puheeksi edesmenneen keisarin ja rastat .Leveästi huonoilla hampailla hymyillen hän selittää ,että syrjäytetttyään Haile Selassien nykyiset vallanpitäjät surmasivat osan ulkolaisista rastoista ja karkoittivat loput maasta. "Vaikka kai täällä edellleenkin on muutamia niistä hölmöistä" taksikuskimme jatkaa nauraen .Pyydämme selitystä, ja hän kertoo Haile Selassiella olleen oma rastabordelli, jonka palveluksia käytti paitsi keisari myös hänen hoviväkensä .Syy tuon instituution syntyynkin selviää : -"kun ganjanpolttajilta loppuivat rahat..." Nykyisin bordelli on kuuleman mukaan uuden sosialistisen hallintokoneiston johtoportaan käytössä : upseerien ,tuomarien ja ministerien .

Jostain syystä taksikuskille tulee Mussolini mieleen ja hän kertoo että Etiopiassa on viimeisten tietojen mukaan runsaat 120 ll Duce-patsasta,joita ei ole kaadettu ,koska päätös on juuttunut byrokratian rattaisiin.

Etiopialaisten kansanluonnetta tutkiessa törmää ensimmäiseksi sen mielenkiintoisiinn ristiriitaisuuksiin,jopa skitsofrenisiin piirteisiin. Niitä ei pysty lainkaan selittämään tai yksinkertaistamaan selittämällä [redacted] etiopialaisten heimorakennetta (seemiläisiä ,haamilaisia ja neekereitä) tai kielellistä sekasotkua, n. 70 heimoa puhuu kolmattasataa eri murretta ,saatika sitten johtamaan vielä jotain koptilaisuuden (monosyfiittejä),muhamettilaisuuden ja luonnon uskontojen sekamelskasta .Ilmeisesti kansassa ovat nämä em. asiat sellaisina sekoituksina ,että juttujen tarkempi penkominen olisi vain kiinnostavaa , mutta erheellistä hiustenhalkomista .

Pyrkimyksenä onkin vain luokitella joitain havittuja piirteitä todellisuuspohjaisten esimerkkien avulla .Painavimman ja pysyvimmän ennakkoasenteen antoi kylläkin : muussa yhteydessä jo mainittu tapaus ,jolloin hotellihuoneestamme varastettiin intiimihygieniamme välineet .Kokeneina matkustajina kyllä varoimme arvotavaroiden suojatta jättämistä ,mutta mitään tämän kaltaista emme tähän mennessä kokemamme perusteella osanneet odottaa .

Mainit essamme tapahtuneesta hotellin johtajalle ,hän selitti :"Ette saa tuomita koko kansaa jonkun esimerkin perusteella ,meillä on , aivan samoin kuin teillä siellä Pohjois-Euroopassa, omat varkaamme ja huijarimme." Sepä hyvä avain kansanluonteen määrittelyyn ja vaivoin pidättäydyimme huomauttamasta ,että meistä koko kansa näyttää koostuvan varastelevista huijareista ja kuva vain vahvistuu hotellinne hintoja tustkiellessa.

Ehkäpä katkera kohtalo oli opettanut ettei entisessä siirtomaassa kannata mainita mitään varkaudesta ,ja vielä unohtaa ,että on kansainvälisen hotelliketjun majoituksen varassa.

Etiopialaista kansanluonnetta saattaa parhaiten kuvata eräs tapahtuma ennen lähtöämme, juuri kun olimme kiirehtimässä lentokentälle. Autostamme puhkesi rengas kuoppaisella tiellä ja meitä sen vaihtamisessa auttamaan tullut vanhus kieltäytyi kehnolla siirtomaa-italialaisella kohteliaasti palkkionamme tarjoamista pikkukolikoista. "Minä polvendun Etiopian tuhatvuotisista kuninkaista ,enkä minä siksi tarvitse almua muuta kuin kuninkaiden kuninkaalta. Otan vain vastaan sen minkä Jumala suo ja antaa ,ja sen minä otan suurella ilolla." Näin sanoi. (Kts. myöhempänä)

Myöhemmin muistan kirjoittaneeni illalla syvästi tapahtuman liikuttamana ,kyyneleet silmissäni (emme mahtuneet myöhästymisen takia mukaan sen päivän lennolle,joten tapoimme aikaa sen illan -kuten kaikki muutkin illatistumalla baarissa korttia pelaten) vanhuksen kuvastavan "Etiopialaisten pohjimmiltaan nöyrää,mutta samalla itsetietoisen ylpeää kansanluonnetta" (lainaus Päiväkirjat 1979-1982, 19.5 .1981)

Edellämainitun perusteella ei pidä myöskään tehdä tarpeettomia yleistyksiä etiopialaisten kansanluonnetta ,edellä ollut kuvannee lähinnä vanhaa jo kuolemaa tekevää sukupolvea .Totta kai Etiopian jonkin asteinen teollistum_inen ja ulkomaailman tunkeutuminen on järkyttänyt vanhaa kansanluonnetta, se on vaikuttanut siihen kuolettavasti ,samalla ei myöskään voi havaita mitään varsinaista mutta kansanluonnetta -näin ei voi sanoa- näkyvissä .

Ja mitä päteviä huomioita voimme tehdä etiopialaisesta kansanluonteesta kun suurin osa kansasta asuu vieläkin kaukana suurkaupungeista ja näkee nälkää. Siinä ei paljon kansanluonnetta ehdi ajatella.

Havaintomme perustuvat siis yksinomaan kaupunkiin ja sen ympäristöön, tietysti niistäkin voi jo tehdä joitain yleisiä päätelmiä kuten yllä .

Jos on vanha sukupolvi nöyrää ja itsetietoista ,on siitä kaukana Addiksen lieppeillä majaileva nuori sukupolvi, joka elää toimeentulon rajoilla ,kuten kai koko muu Etiopiakin ,ei sen puoleen .

Tätä mutta kansanluonnetta kuvaa hyvin eräs kohtalaisen järkyttävä tapahtuma matkamme ajalta.

Haiti	70
Tšad	70
Kongon Dem. Tasavalta	70
Dahomey	70
Guinea, tasavalta	70
Indonesia	70
Nepal	70
Tansania	65
Betshuanamaa	65
Mali	65
Burma	60
Basutomaa	60
Laos	60
Angola	50
Burundi	50
Ruanda	50
Somalia	50
Etiopia	45
Ylä-Volta	40
Malavi	

KANSANTUOTE HENKEÄ KOHTI USA:N DOLLAREISSA, 20 KÖYHINTÄ MAATA

KUVA: JYRKI LEHTOLA

KUVA: TYKKI LEHTOLA

Ilmoittauduttuamme hotelliin jo seuraavana päivänä meitä pyysi puhutella eräs miespuolinen huonesiivoja .Annoimme hänelle luvan ja huonollla alle sata sanaa käsittävällä englannillaan hän sopersi :"Fuck...want see fuck, touch,see,girl and boy,fuck, money,ten dollars .I take you,ten dollars ."

Luulimme että saisimme afrikkalaista vittua, joten suhtauduimme tarjoukseen monet sukupuolitaudit muistaen varsin varovaisesti .Päätimme kuitenkin mennä katsastamaan asian ja annoimme pojalle kymmenen dollaria . Suhtauduimme asiaan leppoisasti ,miltei unohdimme sen ,kunnes pari päivää myöhemmin sama poika tuli ja haki meidät baarista ja vei jollekin eteläiselle köyhien korttelin takapihalle ,jossa jo muitakin eurooppalaisia oli koolla .Juhlat olivat jo alkaneet ja pettymyksemme ja pahoinvointimme olivat suurta luokkaa, saatuamme selville mistä olimme maksaneet 10 dollaria .

Pihan keskellä ,väkijoukon ympäröimänä tyttö ja poika ansaitsivat elantoaan nussimalla toisiaan likaisessa mudassa .Molemmat olivat hämmästyttävän nuoria ,ehkä 13-vuotiaita,ja aliravittuja. Ulkomaalaiset kannustivat näitä kuhta täysin palkein kuin kyseessä olisi urheilukilpailu .Tai ehkä he käsittivät sen urheiluna .Lisäväirin tilaisuudelle antoi tieto ,että tyttö ja poika olivat sisaruksia ja että tapahtuma oli heidän vanhempiensa järjestämä. "Joo ,tämä on tuttua , näitä järjestetään nykyään melkein viikottain, alussa kävin jokaisessa, nykyään tulen tänne enää harvoin .Nyt tulin koska kilpailijat olivat kuulemma hyvää rotua." selitti eräs tanskalainen mies meille tämän perinteen historiaa . Olimme pienessä ja tunnelma oli kuin keskellä jotain Huulen kaikista ala-arvoisinta sarjakuvaa .Lähdimme pois tyytyväisinä, sillä olimmehan vihdoin saaneet tietää jotain lisää Etiopian kansanluonteesta .

Jos joku luulee , että kyseessä olisi ollut kiehtovan dekadentti kuvaus rappiosta ympäri maailmaa ,hän ei ehkä erehdy ,mutta me olimme liian väsyneitä miettimään symboliikkaa.

Luultavasti jos haluaisimme löytäisimme vielä 20 erilaista puolta etiopialaisesta kansanluonteesta ,joten unohtakaa kaikki .

KUVA: JUKKA LEHTOLA

Oman lisänsä byrokratian paisuttamiseen teki "aile Selassien sukulaisten nimellisten virkojen haaliminen ja niiden rahallinen hyödyntäminen joka lopullisti virkamiesten korruption ,esim. ministerien ainoiden määräysten ollessa :"Tahdon itselleni 20.000 vuoden loppuun mennessä ,tehkää mitä teette ja pitäkää loput." Nykyisen virkamieskunnan velttoutta häiritseekin enää tuntuvat rahasummat.

Ennen matkaamme vielä luulin ,että ranskalaisten kehittämä meren takaisten maiden hallintokoneisto eli byrokratia (kansalaiset -poliisidepartmentit ja muut paikallishallintopiirit- Siirtomaan keskushallinto - ranskalainen ministeriöparlamentti - hallitus - presidentti) olisi pisimmälle viedyin tai monimutkaisimmiksi kehitetyin ,mutta Etiopiassa lyhyen italialais-miehityksen jälkeen käyntiin lähtenyt uskomattomalta tuntuva itseohjautuva byrokratian kehittyminen asettaa luuloni vahvasti epäilyksenalaiseksi . Voisi sanoa italialaisten lahjakkuuden tehottoman koneiston luomisessa osittain kumoavan keksimäni määritelmän latinalais-gallialaisista kansoista :"Ranskalaiset ovat yhtä tyhmiä kuin sammakot ,joita he syövät ,ja italialaiset taasen yhtä tyhmiä kuin kärpäset, joita sammakot syövät." (Päiväkirjat 1974-1978, 14.3.-77)

COME AND ENJOY YOURSELF*

Dine at the ADDIS ABABA Restaurant

Nykyinen marxilais-hallinto on soveltanut omalla tavallaan kulttuurivallankumouksen ohjeita, ja osa pätevistäkin virkamiehistä on siirretty muihin töihin, pääasiassa maatalousleireille. Puuttuva henkilökunta on korvattu runsaalla ja vähänoppineella henkilökunnalla, ts. jokainen sivistynyt (ei lukutaitoinen) kaupunkilainen tai talonpoika pääsee halutessaan valtionvirkaan; onhan se sosialistisessa valtiossa suorastaan velvollisuudeksi muuttunut oikeus. Tosin lähes olematon palkkaus selittää joidenkin älyttömän pätemisen tarpeen: Pyh, ulkomaalaisia, MINÄ edustan kokonaisuudessaan Etiopian valtiovaltaa.

Jossakin vaiheessa vallankumousta tapahtui normaaleja puhdistuksia, ja virkamiehistöstä jäivät jäljelle ne, jotka olivat tarpeeksi mitättömiä ja samalla tarpeeksi yksinkertaisia olemaan piiloutumatta. Nyt olojen tasaannuttua on korkeampaan hallintoon palannut pari tehokkaampaakin virkamiestä, mutta siitä huolimatta olemme sitä mieltä, että nykytilanteessa yksikin pystyvä mies olisi hallitukselle painonsa arvoinen kultaa, ellei hän sitten keskity sen kultamäärän hankkimiseen lähinnä omaan taskuunsa.

Kahvi
Tampereen Kirjapaino-Osakeyhtiö

Voisipa kaiken tämän jälkeen vielä väittää, että tämä kerrottu on vain kaunis kiiltokuva Etiopian byrokratiasta, sillä siitä selviäminen o n paljon vaikempaa kuin sen kuvaaminen. Onneksemme saksalaiset toverimme neuvoivat meille parhaan ja nopeimman tien byrokratian sivuuttamiseksi; siitä tai sen esteistä ei yksinkertaisesti kannata välittää, jos vain sattuu omaamaan armeijan tuen (se edustaa sitä klassista toimeenpanovaltaa). Ohje: Älä välitä byrokratiasta vaan lahjo joku paikallinen alempi sotilasviranomainen (kapteeni tai majuri). Jos hän vaatii liikaa, uhkaile suhteillasi, sillä hän tietää, etteivät ylemmät upseerit maineensa takia voi ottaa lahjuksia vastaan eivätkä myöskään hyväksyä niitä. Parhaiten onnistut, jos pystyt välittämään valitsemallesi upseerille tärkeyden tunteen: Nyt minä näytän eurooppalaisille. Näin toimitaan solidaarisesti meidän sosialistisessa yhteiskunnassa vanhan feodaaliajan eliittiluontoisen virkamieshallinnon ohi. Pari Marlboro-karttonkia saattaa kohottaa tärkeyden tunnetta.

Useat Etiopian armeijan nykyiset alemmat upseerit ovat ennen vallankumousta olleet tavallisia sotilaita, hikinaamoja. Vallankumous on kohottanut heidän kuitenkin arvoasteikossa pari kolme pykälää eteenpäin. Heillä ei siis ole minkäänlaisia perinteitä arvolleen ja heidän etiikkansa tältä osalta on onnekkaan alhainen. Jos et muista lahjoa heitä, he kyllä muistuttavat siitä.

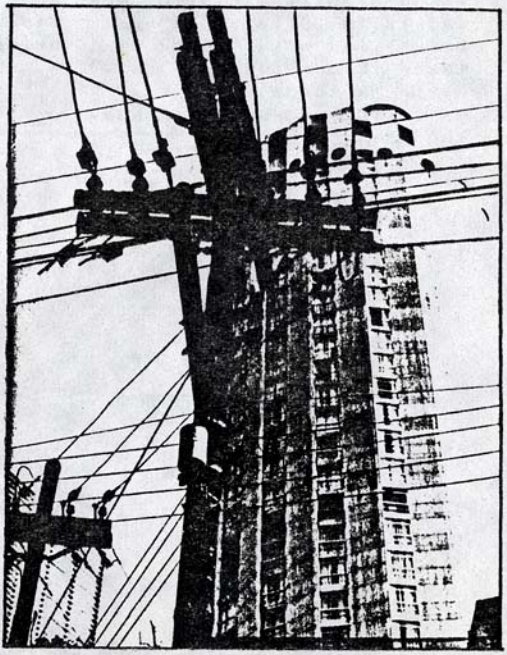
Vaikka Etiopia edustaakin sotilaallista afrikkalaista sosialismia ,olivat heti ensimmäiset mielikuvat lentokentästä ympäristöineen voimakkaasti väritetty länsieurooppalaisella ja halvalla amerikkalaisella tussilla . Esimerkiksi Addis Abeba ei varmaankaan yleisilmeensä puolesta eroa mitenkään jostain Sao Paolosta tai Buenos Airesista ,joissa emme ole käyneet .Addis Abeba on kuin prototyyppi ,perusmalli afrikkalaisesta kaupungista huonostivoivassa maassa .

Etiopiassa siis vallitsevat samat eurooppalaiset ja amerikkalaiset piirit kuin ennen vallankumoustakin .Etiopian kehityksessä on tapahtunut samanlainen virtaus kuin muuallakin ettei mitään kehitystä tapahdu . Asiat ovat vaihtaneet nimiä ,mutta valta on edelleen samanlainen ja samojen ihmisten käsissä .Vallankumouksen aikoihin ulkomaalaisten henkiä uhattiin ja muutama hallitusta avustanut pikkutekijä kai murhattiinkin ,nyt ulkomaalaiset jotka elävät yhteistyössä uuden hallituksen kanssa ovat paremmassa turvassa kuin kotimaassaan,ellei oteta huomioon sitä tosiseikkaa että joka toisesta naisesta saa sukupuolitaudin .Sukupuolitaudit ovatkin kuulemma harvojen eurooppalaisten lääkärien pääasiallisia hoitokohteita ,silloin tällöin joku oksentaa mahansa ulos ,mutta mitään tavallisuudesta poikkeavaa sairauksien aaltoa ei Etiopiassa ole ulkomaalaisten keskuudessa jouduttu kokemaan .

Totta kai Suomellakin on Etiopiassa kyynärpäänsä pelissä .Mm. Addiksessa tapasimme aivan liian paljon suomalaisia tunteaksemme olomme kodikkaaksi. Useat suomalaiset ovat yksinäisiä miehiä joko YK:n tehtävissä tai jonkun firman -Pöyry,Valmet...- edustajina .Yleensä jokaisen heistä tehtävän laatu on äärimmäisen epäilyttävä, mutta me emme kysy mitään,sillä niin joutuisimme varmasti kuulemaan vastauksetkin.Epäilyttävin tapaamamme ihminen Etiopiassa oli tietysti suomalainen,gangsteri nimeltään Pertti Ruohonen, joka väitti olevansa radion hommissa ja matkusti UM:n rahoilla -on matkustanut jo viitisen vuotta- eikä kukaan tiedä miksi. No me emme sitä tietenkään kysyneet .

KUVA: JYRKI LEHMUS ANKI SLOT

Koska etiopialaisten elämä on suurinpiirtein yhtä helvettiä ,epätoivoista yrittämistä ,on hautajaiset suurin ja vaikuttavin tapahtuma mitä eteemme pariviikkoisen oleskelumme aikana sattui . Kuolema lienee ainoa asia mihin vielä suhtaudutaan vakavasti koko maassa .Syntymä ,häät,rakastelu ja rakkaus ovat menettäneet merkityksensä ja alentuneet ainoastaan käsitteiksi joilla mitataan rahaa ,tai pikemminkin ravintoa .Syntymä tietää aina ravintovaikeuksia ,häät ovat kahden ravintolähteen yhteenliittyminen ja rakastelu leipätyötä ,joskin riskirikasta leipätyötä .

Luultavasti jokainen on joskus elämänsä aikana ollut jollain tavalla mukana hautajaisissa ,tai on ainakin nähnyt sellaisia televisiossa.

Etiopialaisissa hautajaisissa pappi lukee attaŝea-salkku kädessään "uhrin" henkilöllisyydestä piittaamatta aina saman hautajaiskaavan ja lähtee kiireesti virka-Saabilla toisiin hautajaisiin ."Yleisöstä" osa suree ,osa ottaa valokuvia tästä ikimuistoisasta hetkestä ja loput venaa koska tuttu haudankantaja kaatuu .

Etiopialaista kuolemaa kuvaa hyvin jo sekin seikka kuinka kuolleen vanhuksen naapurin kaupungissa asuvat nuoret matkaavat hautajaismenoihin useita satoja kilometriä .Hautajaisiin ,joissa me olimme läsnä- matkusti 80 kilometrin päästä Addiksesta kymmeniä kokonaisia perheitä,

joiden matkaan kului parikin viikkoa .Nämä perheet menettivät matkansa aikana kaiken .Heidän asuntonsa tultaisiin viemään ja samaa työpaikkaa he eivät enää ikinä saisi takaisin (Haile Selassien aikana sallittiin työntekijöille ns. hautajaislomaa jopa parikin viikkoa ,eräs painavimmista syistä minkä takia kuollutta keisaria vielä monet muistelevat kaipauksella). He viettävät hautajaispaikassa vain pari päivää, ei koskaan viikkoa enempää, ja lähtevät takaisin onnea etsimään ,aloittamaan kaiken alusta joskus monien vuosien uurastuksen jälkeen .Se on rakkautta ,ja kuvaa hyvin kansaa ,joka jättää taaksensa kaiken maallisen saattaakseen hautaa kuolleen ,joka useinkaan ei ole puolituttua entisen kotikylän miestä läheisempi.

KUVA: AUKUSTI TOX

On hieman vaikeaa kuvata hautajaismenoja kovin yksityiskohtaisesti, sillä olimme vielä niin krapulassa ,ettemme pystyneet hahmottamaan tilanteita täysin ja tilaisuudesta muodostui paikan päällä varsin epätodellinen kuva (Itse asiassa tämä on yleispätevää, koko matkamme ajan olimme joko niin humalassa tai krapulassa ,ettei minkään hahmottaminen luonnistunut niin kuin se ehkä olisi selvänä luonnistunut.).

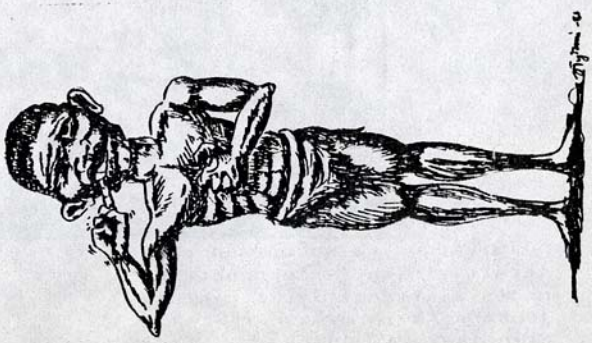
Pitkä äänetön ihmisjono vaeltaa kohti eräänlaista hautauspaikkaa ,joskus joku purskahtaa lauluun ja muut yhtyvät siihen .Laulu loppuu aina yhtä yllättäen kuin on alkanutkin .Siinä ei näytä olevan mitään ennalta sovittua kaavaa tai keskinäisiämerkkejä ,se vain alkaa ja loppuu ,ja hetken päästä tuntuu kuin sitä ei olisi ollutkaan .

Saavuttuaan hautauspaikalle (ruumis on jo valmiina maassa) kulkue pysähtyy siihen pariksi tunniksi ja alkaa laulaa loputtoman pitkää laulua , tai ehkä siinä oli montakin laulua ,meistä se kaikki vaikutti samalta. Sitten kylän vanhin nousee ja muut nousevat hänen perässä . Emme enää jatkaneet kulkuamme hautajaissaaton mukana , mutta kuskimme kertoi että kylään päästyään kulkue jakaantuu erillisiin osiin jatkamaan laulua .

Merkillistä tässä kaikessa on se ,etteivät laulut suinkaan ole surullisia, vaan niitä värittää elämänmyönteinen ,joskus jopa kiihkeäkin lataus ja ne ovat voimakkaasti rytmikkäitä .

Tavallisia matkamuistoja ,eli turisteille myytävää krääsää ei ollut mitenkään runsaasti,ainakaan verrattuna varsinaisiin matkailumaihin .Kyllä Addis Abebassakin on matkamuistokojuja ,joissa myydään ulkomaista halpatuotantoa ,ainoan kokonaan paikallisen artikkelin muodostavat koptilaiset ristit ja riipukset .

Vapaiden markkinoiden takia paikalta löytyi Taiwanilla ja arabimaissa valmistettuja jäljitelmiä erilaisista meikeistä ja lenkkitossuista Wirkkala- tai Aalto-designiin .Tavaroiden taso on mitä se kulloinkin sattuu olemaan ja on syytä ihmetellä miten joku paikallinen asukas voi käyttää meikkejä .Suurin osahan (n.80%) etiopialaisista asuu vuoristoseudulla ,koska alempana kuivuus,kuumuus, pöly ja malaria ovat aika hyviä esteitä asumiselle .Alempana näet meikit vain kuluttavat lisää ihoa ja liikkuessa tapahtuvat ilmaston muutokset vielä asettavat lopunkin aineiden kestokyvystä läpäisemättömälle koetukselle .Olimme kyllä hankkineet miehisiä kauneudenhoitovälineitä verovapaina lentokentiltä ,mutta yllättäen niiden pakkaukset osoittautuivat kehnoiksi .Muuallakin on kai mainittu että hotellissa varastettiin kylpyhuoneestamme intiimihygieniamme välineet ja minusta tuntuu että saman verran deodoranteista ja hajuvesistämme -partavedestä puhumattakaan- haihtui pakkausten onnettomien vuotavien muovikorkkien takia .

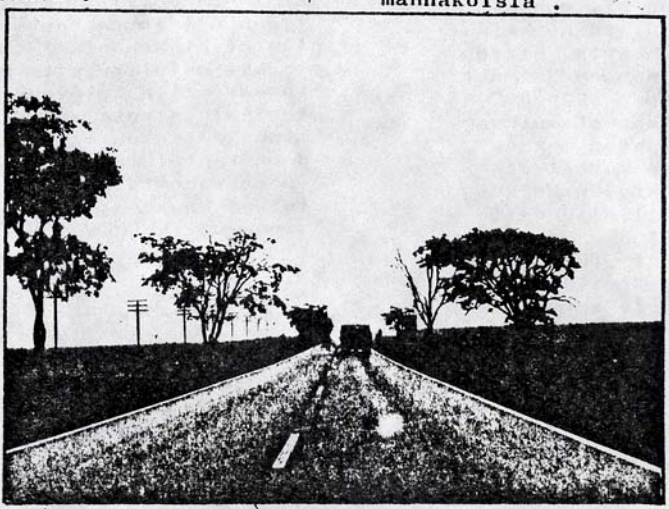
Mitä tulee uusiin lupaaviin musiikkikokoonpanoihin ,emme saaneet lupaavilta omakustannelevy-yhtiöiltä heidän todennäköisesti lupaavia esikoissinglejään .Tiedämme että monet teistä kysyvät :"Miten voi olla mahdollista että maassa missä kaikki on päin vittua ei ole yhtään lupaavaa oma kulttuuria luovaa yhtyettä ?"

Etiopialaiset lapsetkin on siitä perin vittumaisia ,ettei ne raukat tajua päästää mitään vaihtoehtoisia ääni nälkää nähdessään .Raukat vaan on hiljaa, ilmeisesti kukaan ei ole koskaan opettanut niille ,että kärsimys synnyttää suurta taidetta .Ehkä Soundin pitäisi maksaa Jyrki Siukoselle matka Etiopiaan ,niin hän voisi selvittää näitä tärkeitä musiikkiasioita etiopialaisille ,he varmaan ymmärtäisivät.

Etiopialaisesta musiikkikulttuurista ei päässyt kovin hyvin perille ,samoin kuin mitään todella mielenkiintoista matkamuistomateriaalia,sitä oli todella vaikea tavoittaa ,koska Etiopiassa on jäljellä jonkinlainen voimakas vierastus ulkomaalaisiin, ja samalla vallitsee uskomus,että asian luovuttaminen tuntemattomalle tuhoaa sen arvon .Niinpä musiikista muistaa lähinnä sen , että levykaupoissa (eli tavaratalojen levyosastoilla) oli näkyvillä eniten Paul McCartneya ELOa ja -yllättävää kylläkin- Grateful Deadia .

Musiikin kolme pääsuntaa ovat heimojen afrikkalaisperäinen lyömäsoitinmusiikki ,joka on eurooppalaisittain tarkasteltuna varsin tavallista ,joskin bändissä on omia ,kaukaisesti kitaran ja sitran välisiä kielisoittimia soittamassa melodiaa .Sitten on koptilainen , hengellinen laulu- ja kielisoitinmusiikki,ja viimeiseksi arabien tai muhamettilaisten oma musiikki .Tämä on kiintoisaa ,mutta kuten tuli jo ..., mainittua, hyvin pintapuolista seulontaa ,hyvintehtyjä opaskirjoja Etiopian musiikista en löytänyt ja siitä oli tuskin mainintaa alalajin "Afrikan Musiikki" kohdalla

Iltamme ja yömme menivät pääasiallisesti hotellimme ravintolassa shakkia ja korttia pelaten sekä muita ulkomaalaisiatavaten .Koska olimme uusia kasvoja ,suosiomme oli varsin suuri .Lukuunottamatta muutamaa perin vittumaista kohtaa hetkemme ravintolassa kuluivat hitaasti viiniä maistellen ja varsin tavanomaisia tulinenitalialainenruoka-klooneja syöden .Emme katsoneet tarpeelliseksi katsastaa Addiksen muita ravintoloita sen jälkeen kun meille oli kerrottu että sekä hotellit että ravintolat ovat saman ketjun omistuksessa ja samannäköisiä .

Kiitämme piirrustuskuvista Jukka Tyrmiä ,jolla on käsittämätön sukunimi .Hän on kiitoksensa ansainnut .

JARI KAUPPINEN
MARKKU ESKELINEN
JYRKI LEHTOLA

Sivut on painokuntoon rasteroitavia kuvia lukuunottamatta saattanut Jyrki Lehtola, jonka ottamia myös kaikki Etiopia-kuvat ovat .

Lopuksi haluaisimme haistattaa pitkät paskat seuraavilla henkilöillä .

Osa I

Slivo-beat on tämän päivän soundia!

Ulkona paistaa aurinko ja näyttää lämpimältä, mutta lämpömittaria ei hämätä: 12° Celciusta. Alkukesän suosituimmat singlet ovat Kiven Tanssi tanssi tanssi ja Edmundsin Daven Almost Saturday Night. LP-rintamalla jyräävät Hottest Hits ja Who's Zoo. Erikoismaininnan ansaitsee Skašitz-demo vol. 2. Skašitz näyttää, miten kiinnostavaa pop-musiikki parhaimmillaan on, ja millaisia sanoitukset voivat olla, kun käytettävissä on riittävästi tyylitajua aivoja sekä suomenkielen taitoa. Laajasta sanavarastosta saattaa olla hyötyä jopa rock-sanoittajalle. Tuntuu siltä, ettei esim. Pelle Miljoona osaa muita verbejä kuin "juosta". Jos juoksemista (=kävelyä nopeampaa liikkumista, jossa on vaiheita, joiden aikana kumpikaan jalka ei kosketa maata) kuvaavia sanoja täytyy käyttää, eikö ilmaisua kannattaisi monipuolistaa vaikkapa näillä sanoilla: hölkätä, kirmata, ravata? Saivartelua? Tietysti, mutta saivarrellaan sitä typerämmistäkin asioista. Joka tapauksessa Slivo-beat on tämän päivän soundi ja TV Personalities paras brittibändi.

Sain viimekertaisesta pakinastani palautetta. Eräs lukija kirjoitti näin: "jokainen pienlehti on periaatteessa hyvä." Kyllähän se niinkin...mutta totuus on periaatteita karumpi. Pari vuotta sitten pidettiin jotain Hurmaa todella kurjana lehtenä, vaan mitenkäs nykyään? Kesällä 1981 Hurma kuuluisi helposti keskitason yläpuolelle. Onneksi meillä on sarjakuvat. Jokainen kynän, paperia & vähän (tai mielummin paljon) mielikuvistusta omistava osaa piirtää, ja ainakin minusta sarjakuvan piirtäminen on hauskempaa kuin esim. levy- tai keikkaarvostelun kirjoittaminen. Lehtiä - hyviäkin - riittää: Kupla, Kannus, Sarjari, Kaktus, Zärpä, Sladdi, Noniin, Skole Komix, Zip, Sarjakuvia... Neljä ensinmainittua ilmenevät säännöllisesti neljästi vuodessa, ja vuosikerrat maksavat pari kymppiä. Yksikään mainituista lehdistä ei ole huono, ja jos viitsii ottaa asioista selvää, löytää kyllä omat suosikkinsa. Ja onhan niitä muitakin lehtiä & uusia aina syntyy. Lisäksi mm. ULO, Titties & Beer ja Suuri Kurpitsa ovat kunnostautuneet sarjakuvien julkaisijoina.

Suomalaisen omatekosarjiksen suosimisesta on tullut melkein muoti. Jopa maan johtavat rock-lehdet Soundi ja Back Beat ovat lämmenneet asialle.

FOTO: MIKA

Osa II
Moottoritie & kumiasfaltti.

Soundissa räpelsi itse kotimaisen underground-sarjakuvan vanha likainen mies Juntunen tuttuun tyyliinsä: "Kirjoitanpa nyt jotain, vaikken noita lehtiä ole paljon lukenutkaan." Sen sijaan Back Beatin Pekka Koskivaara oli paneutunut aiheeseen kunnolla ja uhrannut juttuunsa työtä & aikaa. Ilman Koskivaaran juttuja BB olisikin kammottavan kuiva ja kuvottavan tylsä lehti. Seuraavaksi haukutaan tietysti Soundi. Muistuttaa yhä enemmän Suosikkia. Lisää neliväriä sisällön kustannuksella. Miksi tehdä juttuja uusista suomalaisista bändeistä, kun lukijat haluavat Hassista, SIGiä ja Juicea (eivätkä edes tiedä muusta)? Bändillä täytyy olla takanaan vähintään LP + pari sinkkua ennenkuin on asiaa suureen ja mahtavaan Soundiin. Poikkeus oli viitosnumeron Äpyli-kertomus. No joo, J. Niemi on yleensä OK, samoin J. Kansi ja ex-Hilse-persoonat (lähinnä Mikkola) tuovat jonkinlaista vaihtelua. Pohjanoteeraus lienee Dali de Clair. Yleisarvosana Soundille: yhtä helvetin pintaliitoa, kopeää lepertelyä ja myyvää ulkonäköä.

Missä viipynee se pitkään uhottu 60-luku? Kyllä se aikanaan tulee, mutta 70-luvun alku ehtii ensin. Merkit ovat selvät: Heavy on palannut entistä tylsempänä, mutta onneksi Suomessa vaikuttaa myös Dolls/Mott The Hoople-tyyliset Hanoi Rocks ja Ramblers. Englannissa Gary Glitter palaa, samoin Slade. BowWowWown ja Adam & The Antsin "afrikkalaiset rytmit" ovatkin lähtöisin Glitteriltä. Aivan kuten vajaat 10 vuotta sitten, näyttää soittokunnan vaatetus olevan musiikkia tärkeämpää. Onko Spandau Ballet 80-luvun BCR? Voihan räkä. Vaikka 70-luvun alkua pidetään vuosien 60-62 jälkeen rockin toisena kuolleena kautena, tehtiin silloin paljon hyvääkin: Bowie, T.Rex, New York Dolls ovat suuria vaikuttajia. Esimerkiksi Sladen, Sweetin, Glitterin, Alice Cooperin, Suzi Quatron ja Mott The Hooplen Best of/Greatest Hits-kokoelmat kannattaa hankkia, jos sellaisia jostain löytää tai niitä yleensä on tehty. Joku varmaan huomauttaa, ettei tuossa mainittu muuta kuin jokunen noille ajoille tyypillinen kiiltobändi. Aivan oikein. Keksikää itse lisää esimerkkejä 70-luvun tulosta!

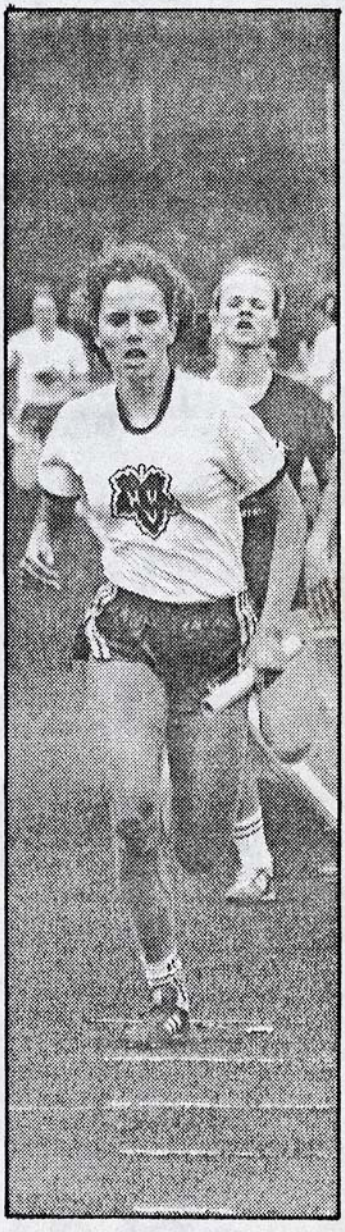
Palauta mieleesi Hassisten tsaanhoinen hitti Jurot nuorisojulkkikset. Siinä rinnastetaan onnistuneesti urheilu ja rock-kuuluisuus. Menestys & julkisuus ovat tiettyyn rajaan asti hauskoja asioita, mutta ne saattavat johtaa siihen, ettei julkimo ole enää oma herransa. Asioiden kulun määräävätkin business tai suuren yleisön odotukset tai jokin muu... Oikeastaan en tiedä rock-elämästä paljoakaan - urheilueläämästä vähän enemmän. Niitä kumpaakin elävät ihmiset muodostavat tavallaan oman maailmansa, jolla ei välttämättä ole paljonkaan yhteistä tavallisen arkitodellisuuden kanssa. Tarvitseeko ollakkaan? Sekä urheilijat että popmuusikot matkustavat paljon. Kuuluisimmat saavat paljon rahaa. Tuntemattomat harjoittelevat ja keikkailevat/kilpailevat kuuluisuuden toivossa tai huvin vuoksi. Rockihmiset paljastuvat usein kiintoisiksi ihmisiksi, kunhan heidän kanssaan uskaltautuu puhumaan. Urheilijatkin joskus, mutta harvemmin.

Yleensä urheilijatytöt ovat periaatteessa ihan mukavia, mutta kuitenkin jonkinasteisia kanoja. Eivät harrasta muuta kuin urheilua ja koulua tai opiskelua, ehkä seurustelevat ja pitävät disco-musiikista. Urheilijatytöistä minulla ei ole paljon hyvää sanottavaa, jos ei kovin pahaakaan ; oikeastaan ei mitään.
Urheilevat pojatkin ovat periaatteessa mukavia, vaikkakin ikäviä ja rajoittuneita. Ei kai voi paljon vaatiakaan, jos kaveri on 10-vuotiaasta lähtien ryntäillyt jääkiekon perässä tai kiertänyt kumiasfalttia. Kyllä siinä jäävät ajatteleminen & kulttuuriharrastukset ensimmäisinä pois. Jos aikoo menestyä urheilussa, ei saa olla kiinnostunut mistään muusta. Monilla urheilijapojilla (16-22v.) on hupaisa taipumus kertoilla huimia tarinoita viina- ja naiskokemuksistaan. Ehkä tätä juttua lukeva urheilija (moniko sorttipoika tai tyttö lukeekaan Lintua??) tuntee pyhän vihan kuohahduksen sisässään ja vakuuttaa itselleen "minä en ole tuollainen, en ikuna." No hän on poikkeus, onnittelen!

Tuli mieleen vielä joitakin rockin & urheilun typeriä yhteispiirteitä ja lieveilmeitä, nimittäin massahysteria. Tuollainen rauhanomainen extaasi on tietysti kaunis ja hyvä asia.

Varmaankin olisi ollut huimaa olla liverpoolilainen Euroopan Cupin finaalin jälkeen.
Pääsisinpä Southside Johnnyn konserttiin! No niin, mutta kun aletaan polkea lähimmäisiä verisiksi pihveiksi tai osaksi ylimääräisten lisäaineiden voimalla pannaan maan tasalle kaikki puolta metriä korkeampi niin ollaan menty jo liikaa yli & ohi.
Sekä rockissa että urheilussa kukoistavat toisiaan kyräilevät kuppikunnat. Teddy-poju vihaa nyyveiviä eikä proge-diggari (uhhuh?) saata sietää reggaeta. Samoin Kaarlo Maaningan typerää valmentaja vihaa kaikkia joukkuepelejä. Monille oma laji on se ainut oikea juttu. Tietysti näiden molempien nyt käsiteltyjen alojen kuuluisuudet ovat olevinaan hyviäkin kamuja keskenään.

kirjoitti perusnuori PAULI K.

RUN BABY RUN

LOPBU...

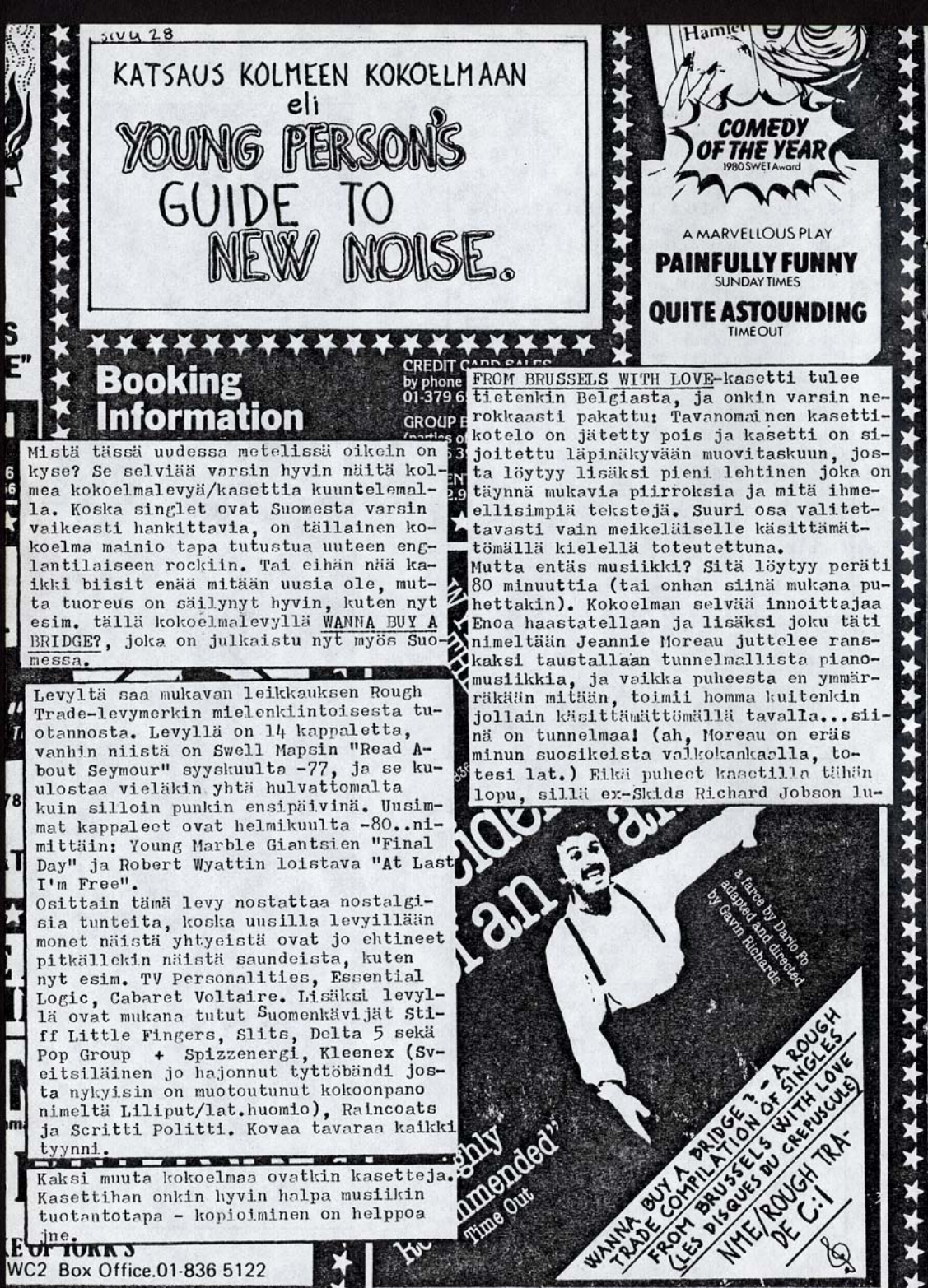
KATSAUS KOLMEEN KOKOELMAAN eli YOUNG PERSON'S GUIDE TO NEW NOISE.

Mistä tässä uudessa metelissä oikein on kyse? Se selviää varsin hyvin näitä kolmea kokoelmalevyä/kasettia kuuntelemalla. Koska singlet ovat Suomesta varsin vaikeasti hankittavia, on tällainen kokoelma mainio tapa tutustua uuteen englantilaiseen rockiin. Tai eihän nää kaikki biisit enää mitään uusia ole, mutta tuoreus on säilynyt hyvin, kuten nyt esim. tällä kokoelmalevyllä WANNA BUY A BRIDGE?, joka on julkaistu nyt myös Suomessa.

Levyltä saa mukavan leikkauksen Rough Trade-levymerkin mielenkiintoisesta tuotannosta. Levyllä on 14 kappaletta, vanhin niistä on Swell Mapsin "Read About Seymour" syyskuulta -77, ja se kuulostaa vieläkin yhtä hulvattomalta kuin silloin punkin ensipäivinä. Uusimmat kappaleet ovat helmikuulta -80..nimittäin: Young Marble Giantsien "Final Day" ja Robert Wyattin loistava "At Last I'm Free".
Osittain tämä levy nostattaa nostalgisia tunteita, koska uusilla levyillään monet näistä yhtyeistä ovat jo ehtineet pitkällekin näistä saundeista, kuten nyt esim. TV Personalities, Essential Logic, Cabaret Voltaire. Lisäksi levyllä ovat mukana tutut Suomenkävijät Stiff Little Fingers, Slits, Delta 5 sekä Pop Group + Spizzenergi, Kleenex (Sveitsiläinen jo hajonnut tyttöbändi josta nykyisin on muotoutunut kokoonpano nimeltä Liliput/lat.huomio), Raincoats ja Scritti Politti. Kovaa tavaraa kaikki tyynni.

Kaksi muuta kokoelmaa ovatkin kasetteja. Kasettihan onkin hyvin halpa musiikin tuotantotapa - kopioiminen on helppoa jne.

FROM BRUSSELS WITH LOVE-kasetti tulee tietenkin Belgiasta, ja onkin varsin nerokkaasti pakattu: Tavanomainen kasettikotelo on jätetty pois ja kasetti on sijoitettu läpinäkyvään muovitaskuun, josta löytyy lisäksi pieni lehtinen joka on täynnä mukavia piirroksia ja mitä ihmeellisimpiä tekstejä. Suuri osa valitettavasti vain meikeläiselle käsittämättömällä kielellä toteutettuna.
Mutta entäs musiikki? Sitä löytyy peräti 80 minuuttia (tai onhan siinä mukana puhettakin). Kokoelman selvää innoittajaa Enoa haastatellaan ja lisäksi joku täti nimeltään Jeannie Moreau juttelee ranskaksi taustallaan tunnelmallista pianomusiikkia, ja vaikka puheesta en ymmärräkään mitään, toimii homma kuitenkin jollain käsittämättömällä tavalla...siinä on tunnelmaa! (ah, Moreau on eräs minun suosikeista valkokankaalla, totesi lat.) Eikä puheet kasetilla tähän lopu, sillä ex-Skids Richard Jobson lu-

kee runonsa "Armouny Show". A bautiful acfent...sori...A beautiful accent, toteaa esittelylehtinen, ja oikeassa on. Hauskaa!

Aijaa, se musiikki. Kasetti alkaa ja loppuu John Foxxin lyhyellä jinglellä, kiva heläys. Lisäksi mukana ovat tulevat Suomenvierailijat A Certain Ratio, Kevin Hewick ja Durutti Column. ACR esittää livenä NYCssä (Hurrah) kappaleen "Felch", joka löytyy myös bändin mainiolta esikoisälpeeltä "To Each..". Tämä lavaversio on rujompaa tavaraa. Kevin Hewick esittää kauniin kappaleensa "Haystack" with a few musicians (New Order?). Durutti soittaa kaksi kappaletta, joista toisessa on myös laulua, "Sleep Will Come'n" laulaa AC Rn Jeremy Kerr. Martin Hannett esittää oman kokeilunsa "The Music Room", jossa hän soittaa kaikki instrumentit itse, äänite on yli kolmen vuoden takaa. Thoman Dolby tunnelmoi kauniisti kappaleensa "Airwaves". Lisäksi mukana on Repetition, Harold Budd, The Names (Belgiasta), Michael Nyman yrittää yhdistää rockia ja kokeellista & klassista musiikkia eikä onnistu kovin hyvin. Tutumpi mies Bill Nelson on kitaroineen myös nauhalla. Radio Romance-yhtye laulaa ranskaksi ja lienee myöskin Belgiasta. Der Plan L-Saksasta on hauska tapaus, sillä onhan yhtyeessä mm. ns. pehmeä kitaristi. Entiset Wire-miehet Lewis & Gilbert esittävät kolkkoa musiikkiaan, ja onhan tässä kasetilla vielä joku Gavin Bryarskin. Kyseessä siis erittäin jännittävä kasettikokonaisuus. Ole sinäkin hip, Epe on tätä myynyt...

Ja vielä lopuksi new waven paras kokoelma. Tätä NME/RT-kasettiahan NME kauppasi talvella puoliilmaiseksi. Tuliko hankittua? Ai ei, no ei se mitään sillä kasetti on nyt ilmestynyt yleiseen myyntiinkin Rough Tapes-merkin ekana julkaisuna, joskin hinta on korkeampi.

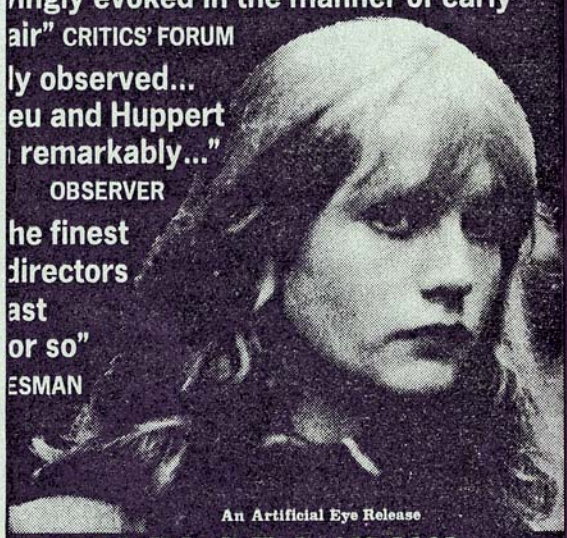
Kasetilta löytyy vaikka mitä: bluesia tammikuulta -77 (Ian Dury), skata (Beat, Specials), jazzia (James Blood Ulmer), discoa (Linx), hillittömyyksiä (Furious Pig, John Cooper-Clarke), kieuntaa (Red Crayola), kokeilua (Cabaret Voltaire, Virgin Prunes), poppia (Orange Juice, Buzzcocks, Josef K, Aztec Camera, Subway Sect), kahleetonta kaunista musiikkia (Scritti Politti, Essential Logic, Robert Wyatt, Raincoats), vahvaa kitarointia (Wah! Heat), new wave-rautalankaa (Gist), Pere Ubua (Pere Ubu).

Unohtuko joku? Kyllä, onhan tässä vielä DAF, eli Deutsch Amerikanische Freundschaft livenä piisillään Kebab Träume - saksalaista tulevaisuudenkuvaa. Ja eipä unohdeta yhtyettä Blue Orchids, jossa on entisiä Fall-miehiä. Siinä se oli, 80 minuuttia tämän hetken mielenkiintoisinta melua, poissa vain Factory-artistit. Käyttöohje : Nautitaan ennakkoluulottomasti.

Amen. Kari Backstöm

DANON Presents
MICHEL SERRAULT

ISABELLE HUPPERT
GERARD DEPARDIEU
LOULOU X
a film by MAURICE PIALAT

"he best French films in years" GUARDIAN
"vingly evoked in the manner of early
air" CRITICS' FORUM
"ly observed...
eu and Huppert
remarkably..."
OBSERVER
"he finest
directors
ast
or so"
ESMAN

An Artificial Eye Release

CAMDEN PLAZA 485 2443 OPPOSITE CAMDEN TOWN TUBE STATION

with
UFFI · AZZO SACC
ion of JEAN
EBER · Music by ENNIO MORRICONE
aphy ARMANDO NANNUZZI
MARCELLO DANON

"Continuously interesting, formally adroit
masively acted"
Philip French, Observer

"A challenging picture in which you can
esh intelligence at work"
David Castell, S. Telegraph

FINAL WEEK

Brothers AND Sisters

IMATRAROCK 8. 8. 1981 alkaa jo klo 15.30 ja päättyy n.00.30

Tapahtumapaikkana Vuoksenniskan urheilukenttä kuten viimekin vuonna.

LIPUT ENNAKOSTA 20 MK / PORTILTA 30 MK

Täydellinen esiintyjälista:

SIDESTREET,

UHO,

PAUL OXLEY'S UNIT,

SLEEPY SLEEPERS,

WOUDE,

J. KARJALAINEN & MUSTAT LASIT,

IHMISET,

TOP CANDY,

STRESSI,

KASSU HALONEN RECORDING BAND,

BLUESOUNDS.

juonto: JUSSI RAITTINEN

TOP CANDYn tytöt

Kuvassa viime vuoden Imatrarockin rajuinta antia, Pelle Oy mahtavassa vedossa. Kuka räjäyttää tänä vuonna...

Ennakkomyyntipisteet:

Lippupalvelu - Tiketti - Epe's Music/Tre - Pieksämäen Radio ja TV
Musiikki Vesterlund/ Lahti - Kauppari 26/J-Kylä - Kotkan Sävelaitta
Levy-Box/Hamina - Joensuun Musiikki - Savonlinnan Musiikki
Musiikki Fazerit: Kouvola, Mikkeli, Kuopio, Lappeenranta, Imatra
Imatran Matkailupalvelu (954-24977).

TÄMÄ ON MAINOS!

FOTO: TIMO H.

DIANE & DISCO GIRLS

UUSI SLITS VAI KIRUMARU?

Onko salaperäinen Diane & Disco Girls yhtä kuin salaperäinen richien enkelit ?

HAASTATTELI Lenina Millhouse
TEKSTAUS Anne Lee
KUVA Anne Lee

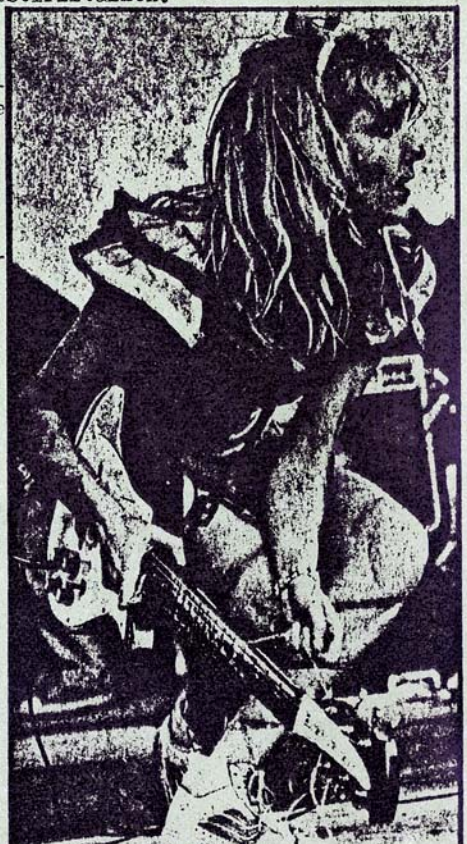
Ryhmä hyvin säilyneitä "60-luvun kapinallisia" lälläröimässä ja metelöimässä koko homman nurin. DDGn biiseillä on hauskoja nimiä: Viikonloppuhapsi, Tahdon ratsastella sinulla. Itse biisit eivät kyllä enää ketään naurata. Yhtyeen keikkailusta kiertää erilaisia huhuja. Tosiasiassa "esiintymisiä" on pääasiassa ollut erilaisissa sukukokouksissa, joissa vastaanotto on ollut ristiriitainen.

Erityisen mielellään ryhmä esiintyy naamiaisissa. "Siinä on fantastinen tunne, tiedätsä? Kun sä esiinnyt, kukaan ei tunne sua, ja siin on taas se et sut tunnetaan vielä jälkeenpäinkin, mitä ei useinkaan tapahdu meidän tavallisten keikkojen jälkeen."

Mutta näin pitkään iltaa istuneena ja koko lailla whiskyä nauttineena (palkka siitä, että yritän vielä kerran saada tämän läpi jossakin lehdessä) herää tietysti kysymys: Onko näillä tytöillä "tavallisia" keikkoja ollutkaan koskaan?

Kaikki katsovat toisiinsa ja vaivaavat sieviä päitään. Kas, kaikki ovat kyllä esiintyneet erikseen. Erehdyttävästi Heinäsirkkaa muistuttava Diane (jonka hän nimeääkin yhdeksi taiteilijaihanteekseen) esimerkiksi lauluoi usein kansakouluaikanaan koulun puurojuhlissa, opettajan tytär kun oli. Vaan ei hätää. Yhtye on kaikkea muuta kuin intellektualismin raunioittama snobiconbo. Hiljennymmekin lopuksi kuuntelemaan yhtyeen uusinta luomusta, joka on tarkoitus esittää vielä tänä iltana leijonien hyväntekeväisyysillassa:

Tappiolla on hyvä olla/
ei verot paina/ei rasita palkat/
Siis antaudu konkurssiin suosiolla/
anna rahojen Sveitsissä olla.

HÄKLI

HAASTATTELU JA KUVAT JA SIVUJEN TEKO JYRKI LEHTOLA, SE VANHA VEITIKKA

No joo .En mä ole sanonut koskaan olevani mikään haastattelija .Taikka valokuvaaja .Itse asiassa toivon etten olisi sanonut sitäkään vähää mitä olen sanonut ,sillä sekin vähä näyttää johtavan minut aina ennenkuultujen kysymysten eteen .

Joo ,toi Ex-Vandaali Vesa Häkli tuli Tampereelle Tuija-nimisen neidin kanssa .Viiniä juotiin ja kasetille soperreltiin ,kaikki näytti menevän jos ei hyvin niin ainakin kohtuullisen huonosti .Kunnes .Kunnes meinaan nämä lähtivät ja muutaman yön tiedättekste yli nukuttuani aloin kelaamaan läpi kasetteja , joissa haastattelija sopertaa samaa kysymystä eri variaatioissa ja joissa ei oikeastaan kuulu muuta kuin taustamusiikkia .No , taide syntyy kuitenkin tiedättekste noista kärsimyksistä ja kaikkia muita mukavia asioita .

Jotain kuitenkin haluan selittää .

Oksenteluni ei johtunut niistä kahdesta punaviinipullosta joita olin sinä aamuna ja päivänä juonut vaan edellisen illan ihme-booleista joita olimme töissä tiedättekste maistelleet .

Tämä on erinomaisen tärkeää .

Sitten vielä se että Häkli on erinomaisen mukava rehellinen tiedättekste uusi aalto-vaikutteinen nuori mies ,jolla myös ilmeisesti järkeä ajatteluun ja muuhun toimintaan on enemmän kuin useimmilla suomalaisilla kollegoillaan ,joita en luojan kiitos tunne .Jos ei tätä haastattelusta huomaa ,se on nyt sitten todettu.

Myös tämä on erinomaisen tärkeää .

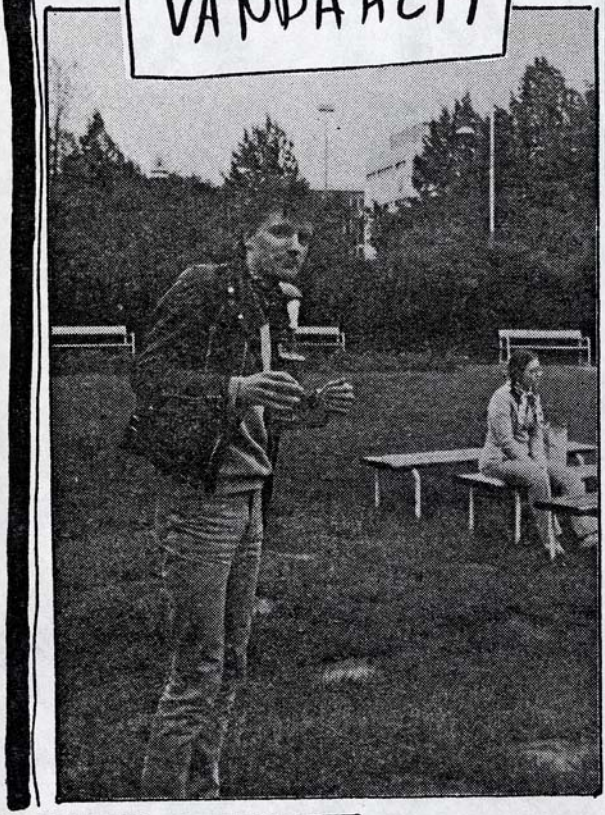
En missään nimessä pyri mihinkään kyseisellä haastattelullani .Takanani ei ole minkäänlaisia filosofisia tai etologisia tutkimuksia tai päämääriä .Tein haastattelun Vesa Häklistä, koska olen mieltynyt Vesa Häklin tekemään musiikkiin .

Haastattelu antaa ehkä hieman sekavan kuvan sekavasta tilanteesta ,mutta koittakaa ymmärtää ; ilmapiiri oli erinomaisen sopiva ryppyotsaiselle ideologia-keskustelulle ,jota emme valitettavasti kumpikaan hallinneet .

Kysymysten typeryydestä johtuen on ne jätetty valmiista tekstistä kokonaan pois ,ja näin ollen kaikki lainattu on Häklin sanomaa ,jos suluissa lukee jotain ,on sen varmaan sanonut joku muu .

This is it .

VANDAALIT

"Mun mielestä Vandaalien pitäisi soittaa vieläkin sellaista oikein tosi kovaa punkkia ,semmosta oikein yy-kaa-koo-punkkia,oi-punkkia ,koska sellasta musiikkia tarvitaan aina ja tullaan tarvitsemaan varmaan paljon kauemmin kuin näitä moderneja hämybändejä .

"Klide on Vandaaleissa semmoinen dominoiva hahmo .Se tietää et se on vanhin jätkä niistä, ja se on sit sen takia ehkä vähän liiankin itsetietoinen."

"Ari on ihan rehti jätkä ,tollain siviilissä ainakin ja se on ehkä paras jätkä soittaan koko bändistä,se on todella saatanan hyvä rumpali .Se on tehnyt aika paljon sanotuksii ,mitä nyt on tolla tokallakin älpeellä ja ne on niinku aika kelvottomii ja se tietää sen aika hyvin itsekin."

"Se oli semmoinen juttu et kun tokalle älpeelle alettiin tehdä biisejä, tuli joitain hyviä biisejä ja tuli joitain sellasii joista mä ajattelin et joo heitetään noita vaan keikalla .Sit jätkät alko puhuun et hei tehdään näistä älpee. Mä olin kuitenkin sitä mieltä ettei meil oo tarpeeksi hyvii biisei tälle älpeelle ,mut mä ajattelin vielä et me saadaan vielä jotain hyvää tavaraa .Sit se älpeen teko tuli yhä lähemmäksi ja lähemmäksi ja mä en niinku jaksanut kirjotella tekstejä . Ja sit muut jätkät alko tekeen tekstejä ,niin saatanan tyhmiä juttuja."

"Sit mitä lähemmäksi se älpeen teko tuli, sitä enemmän mua alko vituttaan koko juttu. Ja sit -aika vittumaisesti kyllä jätkille-juuri viikkoo ennen mä sanoin jätkille et mä en lähde mukaan ,et mä oon kyllästynyt näihin juttuihin ,et mä haluaisin tehdä vähän muuta , et mä en lähde tekeen tätä älpeetä ,Klide saa laulaa sen.Sit me sovittiin tällain et mä lähden avustaan Klidee näissä laulujutuissa ,taustalauluissa ja tollain .Jätkät oli tyytyväisiä ,mut kyllä kun sitä älpeetä nyt kuuntelee niin kyllä se aika paskaa on ."

"Piitsi on lällärijätkä, se on Vandaaleissa pelkkä statisti,se vaan soittaa kitaraa sen takia että pitää olla toinen kitaristi. (-saako näitä laittaa lehteen?-)Sen saa laittaa ihan pokkana .Piitsi on ihan mitätön jätkä kaikessa ,sillä ei oikeestaan tee yhtään mitään.Se ei tee yhtään biisei, se ei laula ,se ei osaa edes soittaa kunnolla ,se ei näytä miltään .Nyt mä oon niin humalassa että haukutaan kunnolla .Mutta on se mukava jätkä."

ROCK AND ROLL

"Mä ainakin haluan antaa oman panokseni siihen et rock and roll pysyy hengissä .Mä oon niin...niin todella rakastunut sellaseen teknilliseen ja todella hyvään rokkiin et ... Mä en just pidä jostain Spandau Balletista (Baleesta),et mä oon aina pitänyt oikeastaan vaan sellasesta oikein kunnon rokista, mä haluun tehdä sellasta että JOKU tekisi sellasta musiikkia josta minä pidän ja jos ei muut tee niin sitten ainakin MINÄ teen ."

"Se pohja mistä mä lähden on se ,et mä teen hyvää rock and rollia (-sä palaat aina tähän samaan juttuun-),niin, emmä tiedä muuhun mä en osaa tavallaan suhtautua ollenkaan vakavasti,tai en mä sano et mä rokkiinkaan sillain vakavasti suhtautuisin ,sillain et se olis muka koko mun elämäni...mut kun musiikista tulee puhe se on se...-ivaillenmun johtoajatus.

"Et esmes jos mulle tulee joku juttu mieleen ja mä pidän siitä ,en mä ala funtsaileen tollain et onks se nyt jonkun rokin kehityksen mukaista tai jotain."

"Mä haluaisin tehdä kovaa rokkia ,jossa ei kuitenkaan välttämättömänä aineksena olis se et se on nopeaa, kuitenkin et se on semmosta iskevää ja samalla melodista."

"Joku tommoinen kuin Public Image ,kyl mä pidän niistä ja mä mielelläni kuuntelen niitä, mä en kuitenkaan itse alkais tekeen semmoista mistään hinnasta."

"Se mitä Clash nyt tekee on juuri sitä mitä mäkin haluaisin tehdä."

"Ne on vähän samanlaisii kun nää vanhat papat ,Ray Campit ja nää ,jotka käy täällä ja soittelee rockabillyä ilmeisesti koko lopun elämäänsä. Nää U.K.Subsit ja muut soittaa punkkia vielä 40-vuotiaana ja sit ne tulee Suomeen ehkä joskus punk-nostalgian aikoina .Mutta ei mulla ole mitään niitä vastaan ,ne on tavallaan ihan okei. Nää U.K.Subsit ja muut on semmoista terapiaa ,terveellistä rappaamista. Semmonen juttu siinä tietysti on että näiden diggarit ei hyväksy mitään muuta ,niinku Clashia tai jotain, niillä on semmonen linja et punk on vaan tätä ,et mikään muu ei oo punkkia."

RYPPÄ OTSAISTA

"Ei niin voi ruveta sanomaan et mä en välittäis mistään muusta kuin rock and rollista ,et mulle olis muuten ihan samantekevää nää maailman kysymykset. Mä oon aika huolestunut tollasista just kuin näistä kaikista saatanan asevarusteluista ,mutta mua ei jostain syystä vaivaa ne niin paljon kuin ehkä pitäis."

"Kun vaan keksittäis joku sellainen systeemi millä vois edes jonkun verran vaikuttaa konkreettisesti ,joku muu kuin joku vitun mitätön mielenosoitus ,et joku myy systeemi joka näyttäis sillain et mitä mieltä me ollaan ,niin lähtisin totta kai heti mukaan .

"Kun mä luen esmes lehdestä kuinka jossain Afrikassa kuolee tuhansia ihmisiä päivittäin nälkään...kyl mä oon helvetin huolissani tollasista jutuista ,mua tavallaan vituttaa se ,et mä en pysty olemaan niistä oikeastaan niin paljon huolissani kuin pitäis olla koska mulla itellä on niin hyvä olla ,mun elämäni on niin helppoa ,ja ne on niin kaukasii juttuja et mä en pysty niihin sillain suhtautumaan...Sanotaan esmes että jos mun joku broidi eläis semmosis olosuhteissa ,sit se olis ihan toinen juttu."

"Ei voi sanoa sillain et punk olisi kuollut ja kuopattu, koska siitä on sentään jotain opittu. Siit tulee jäämään ainakin siihen mitä mä tuun tekemään , vaikka mä olisin vittu 30-vuotias, siinä tulee oleen jotain punkkia, et se on sillain vaikuttanut helvetisti mun elämänasenteeseeni."

"Mä en halua antaa mun musiikillani tai muulla mitään suoria ohjeita tai jotain ,en mä halua missään nimessä vaikuttaa sillain ihmisiin .Mä haluan antaa virikkeitä et ne alkais itse funtsata näitä juttuja ,ettei ne olisi niin helposti manipuloitavissa .

PAJASTUKSIA, NIMIÄ, OIKAISUJA

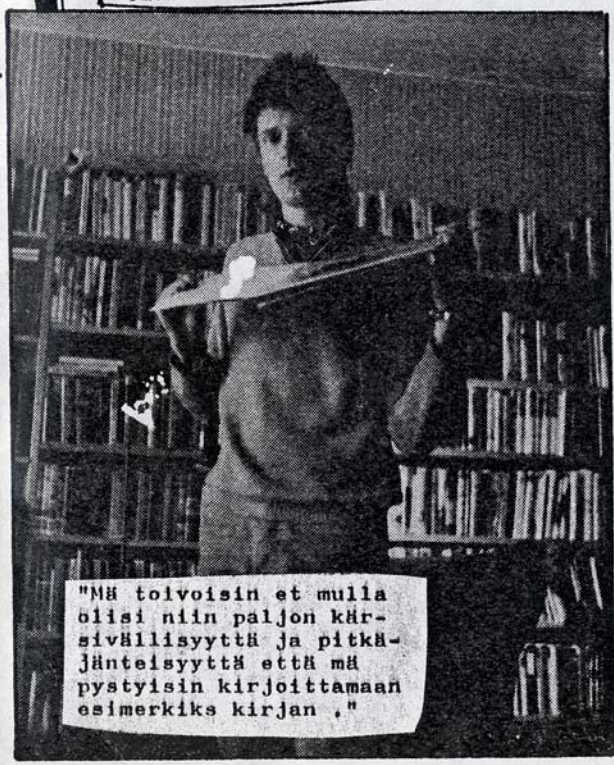
"Kuusisen Rami, se on semmonen jätkä et siitä tulee vielä jotain."

"Miettinen on ollut kuin kuudes Vandaali . Se on tosiaan tehnyt helvetisti meidän hyväksi ,etten mä tosiaankaan osaa sanoa missä Vandaalit olisi ilman sitä ."

"Lehtola oksentaa vessassa ,pankaa tämä lehteen,Lehtola oksentaa vieläkin vessassa ,pankaa tämä lehteen .Lehtola ei kestä oikein viinaa, ei ainakaan punaviintä, Lehtola ei kestä punaviintä ,tämä tulee Lintuun sensaatiojutuksi.

"Vandaalien hakkaajamaine on todella ...siis täysin perätöntä .Se lähti kaikki siitä et Jusa oli sen jälkeen kun me oltiin heitetty ensimmäiset Tampereen keikkamme kysellyt,siis Jusa oli kysellyt tuttaviltaan et mitä tää bändi Vandaalit tuo mieleen .Ja sit kaikki mitä se oli kuullut oli ,et ne on sellasii väkivalta ja hurjia ,siis melkein puolivalmiita nuorisorikollisia .Siit se sitten kaikki lähti ,Jusa rupes kirjoittaan Hilseeseen just jotain "Vandaalit lyö ennen kuin kysyy"-tyylisii juttuja

"Mä toivoisin et mulla olisi niin paljon kärsivällisyyttä ja pitkäjänteisyyttä että mä pystyisin kirjoittamaan esimerkiks kirjan ."

JYRKI LEHTOLA

"Kaivopuistossa me juostiin karkuun kun me nähtiin et se diinilauma, kauheen pitkä ja massiivinen ryhmä tuli sieltä saatana ja otti hirveen vauhdin sinne eteen .Me juostiin sitten sivulle ja sit me oltiin siellä niinku vaan .Toi Tapsa (T.B.Widow) sai turpaansa siellä aika huolella ja me oltiin siellä niinku seassa ja osana tapahtumaa."

JUMALAUTA! TOTELKAA TAI...

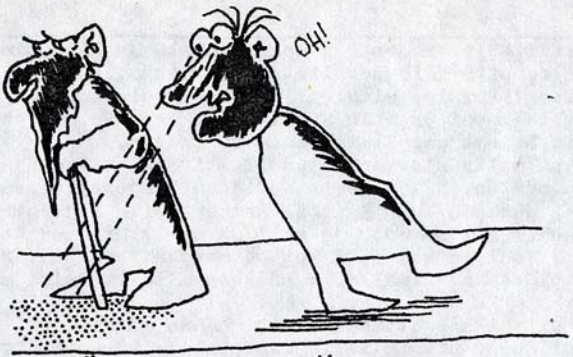

Tässä seuraavaksi onkin vuorossa varsinainen keskustelun aihe joka tuntuu olevan hyvinkin arka aihe hämmästyttävän monille ihmisille. Hah, kavahtakaa! Se on tää politiikka. Se jakaa ihmiset hassuihin pieniin laatikoihin. Laatikoilla on puolueohjelmansa, joita ihmisten siellä sisällä on noudatettava mikäli haluavat pysyä mukana puolueessa, eli omassa jengissä. (Tätä kutsutään puolueuskollisuudeksi) Tämä puolueuskollisuus ~~ei~~ ei käytännössä merkitse kuitenkaan paljoakaan ns. kentälle (eli tavallisille puolueeseen kuuluville ihmisille), mutta sitäkin enemmän puolueen johtohenkilöille ja edustajille aina paikallisosastoja myöten. Kenkää siis tarjotaan, jos puolueohjelma ei kelpaa. Kaikenlainen painostus ja henkilöön käypä vittuilu puolueen sisäisissä piireissä lienee erittäinkin tavallista tällaisissa tapauksissa.
Tavalliselle puolueen jäsenelle tai sympatisoijalle on tavanomaista se että hän ei tiedä tarkalleen mikä on kannattamansa puolueen ohjelmajulistus. Puolueen jäsen hän on esim. sen takia, että hän sattuu esim. pitämään jostain puolueen johtohenkilöstä/kansanedustajasta, tai sitten hän kannattaa puoluetta koska hänen isänsäkin/aviopuolisonsakin jne. kannattaa sitä koska se on ainut oikea vaihtoehto, tai jotain tällaista vastaavaa.
Seuraavaksi pääsemmekin asian ytimeen, eli jos sinulla on eriäviä/vastakkaisia mielipiteitä puolueen ohjelman kanssa, et voi tietenkään allekirjoittaa itseäsi puolueen jäseneksi. Ahaa, välähtääkö jo? Mutta hyvä luoja jos sitten miltään puolueelta ei löydy sitä oikeaa ohjelmaa. Mikä sitten eteen? Älä missään tapauksessa sido itseäsi mihinkään puolueeseen mikäli tilanteesi on edellisen kaltainen.
Näin on minunkin laitani. En keksi mitään hyvää sanottavaa puoluepolitiikasta. Tokihan minullakin on mielipiteitä, ja onhan ne tulkittavissa hyvinkin poliittisiksi, mutta en ole kuitenkaan mitenkään puoluepoliittisesti sitoutunut. Voin aivan huoletta todeta että "Politiikka on paskaa" tai vastaavaa. En todellakaan saa siitä tunnonvaivoja. HEH HEH!

Kun mä sanon jollekin että vitut välitän jostain politiikasta ja äänestämisestä niin eräs standardivastaus on että "Älä jumalauta hyvä mies...Etsä tajuu et ilman politiikkaa ei tää systeemi toimis. Mitä sillon tää yhteiskuntakin olis? jne." Tollaseen mä vielä ärsyttääkseni enemmän useesti jatkan: "Voisko yhteiskunta olla enää sairaampi kuin se nyt on?" tai jotain vastaavaa.
Ja kuinka ollakaan, seuraavaksi multa aletaankin udella/tivata että onhan mulla joku ismi oltava jota mä noudatan. Nää menee aina tässä järjestyksessä.
Mua säälittää vaan noi ihmiset jotka haluaa laittaa kaiken omiin lokeroihinsa. Se totta tosiaan on ajan henkeä. Mitä sä oot, ja mitä sä teet? Mitä sä et oo? Sano heti! Älä jumalauta yritä fuulata meitä. Sä et oo meidän jengissä. Mihin sä meet? Me seurataan sua ja pidetään silmällä. Vahditaan mitä virheitä sä teet.
Kun ihmisestä ei saa otetta, ei voi hahmottaa selvästi hänen olemustaan, hänen mielipiteitään, kun ihminen ei sopeudu valmiisiin kaavoihin...hermostuu vastapuoli, ja reaktiot ovat miltei aina negatiivisia. Tarkastelija leimaa objektinsa "määrittelemättömäksi hulluksi", tai jos tarkastelija on esim. vasemmistolainen, hän leimaa objektin oikeistolaiseksi (ja kääntäen).
Tähän abstraktiin maailmankatsomukseen törmätään aina kun on kyse LINNUSTA tai minusta itsestäni. Lintuun kirjoittavat hyvin monet erilaiset ihmiset joilla on omia mielipiteitä asioista. Linnun linja muodostuu siis monista eri paloista, jotka minä kokoan yhteen. Ja jumalauta jos joku tulee väittämään että Lintu on poliittinen lehti, niin pyydämpä häntä/heitä kääntymään ensin itseensä. Niin, missä kuohuukaan?
Provinssirockissa tutustuin erääseen viehättävään neitoseen joka oli mukana Drop-teamin nimissä (eli Suomen Ev.Lut. Kansanlähetyksen suojissa toimiva nuorisotyösysteemi). No keskustelimme vaikka mistä, ja selattuaan Lintua 1/81 tyttö alkoi tavalliseen tapaan asetella mua johonkin lokeroon. Valitettavasti emme ehtineet uskontoon asti...paitsi että kova porno kauhistutti häntä kovasti. Koska muutenkin olin kovin haluton (kuten miltei aina) selostamaan yhteiskunnallista kantaani, tyttö sanoi että mä olen kovin surrealistinen. Luet siis parhaillaan surrealistista lehteä...enkä mene kieltämäänkään etteikö niin voisi ollakin. Jos sinulle tulee tilaisuus, niin käy ihmeessä katsomassa Luis Bunuelin varhaiset mestariteokset kuin "Andalusialainen koira" ja "Kulta-aika". Ne ovat tosi rajuja ensinmäisiä surrealistisia elokuvia joiden toisena vaikuttajana on toiminut eräs toinen idoleistani, Salvador Dali. Mene ja sekoa!

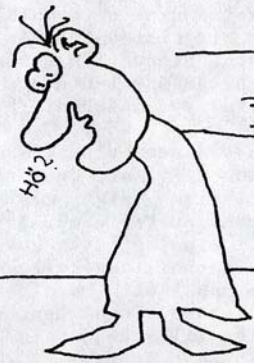

VARJOT

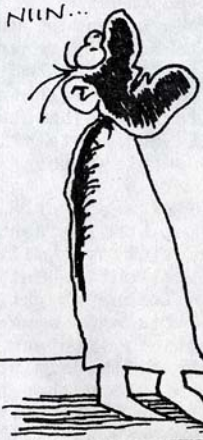

EIKÖ VANHA RIITÄ?

ISÄ MEIDÄN. JOKA...
...JA SITTEN PIENI PYYNTÖ, KUN TUO VARJONI ON JO NIIN VANHA JA KULUNUT, NIIN...

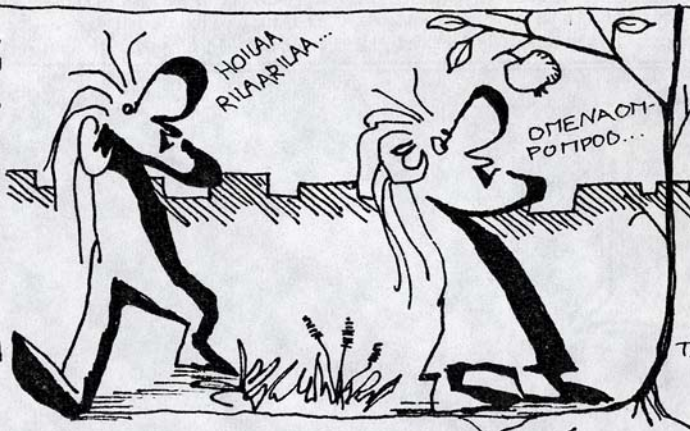

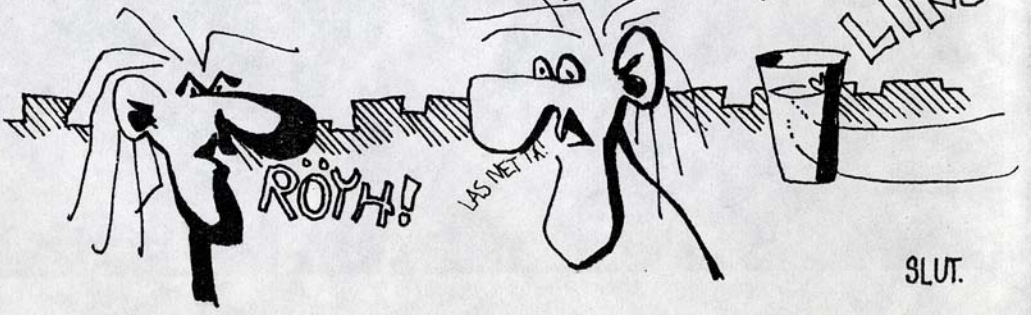
SLUTT.

©JUKKA

ALDELES MYCKET

SLUT.

STRESSI

HAASTATTELUSSA G TARKOITTAA GYSYMYSTÄ TAI YLIPÄÄTÄNSÄ MIKAN SPIKKIÄ. VASTAAJINA OLIVAT KARI HAKANEN (K) JA HARTTI SALMINEN (M).

Stressin alkukähinät voidaan kuitata vaikka kertomalla että Stressi syntyi kahden imatralaisen bändin hajoamisen tuloksena vuoden 1979 alussa. Siitä toisesta bändistä oli mukana Martti & Kari ja toisesta tuli Osmo Valtonen & Harri Rasimus, ja lisäksi yhtyeeseen otettiin vielä mukaan Jukka Pulliainen.

Sitten Stressi teki biisejä ja oli mukana Musa 77:n järjestämässä konsertissa ja Imatraviikolla pojat heitti myös keikan (kyse siis kesästä -79). Oma konsertti meni kuulemma sitten ihan paskaksi, samoiten kuin syksymmällä järjestetty Musa-happening, jossa Stressin lisäksi esiintyi muitakin Imatran omia kykyjä. Silleen.

Vuoden -79 lopulla Stressi teki ensimmäisen demonauhansa Tracksiden neliraitalaitteella. Siinä vaiheessa Valtonen oli häipynyt kuvioista, ja Stressi oli nelimiehinen. Levy-yhtiöt eivät kuitenkaan lotkauttaneet korviaankaan Stressi-demolle, ja pojat myöntääkin että nauha oli ihan paska.

Vuonna 1980 pojat ajattelivat että jospa nyt vaikka, ja ottivat tähtäimeensä SM-kisat. Treenasivat neljää biisiä neljän kuukauden ajan ja kuinka ollakkaan, Backwoods perustettiin kuukautta ennen ekoja karsintoja...ja Backwoods otti ja voitti Suomen mestaruuden, Stressi jäi toiseksi.

INTERVIEW

G: Mitäs te piditte Backwoodsista sillon?
K: Ei me nähty niitä muuten lavalla kuin saundtsekissä. Levyllä ne on yrittäneet liikaa...se laulajakin. Meidän esiintyminen siellä oli ihan leppuun asti suunniteltu juttu...
M: Mut sit sen jälkeen ei mikään lähteny kulkeen kun ei mitään ollu suunnitelmiakaan.

K: Se stoppas sit siihen. Ja sit että käykääs tekees nyt yks single.
M: Niitten kisojen jälkeen Pulliainen lensi sit bändistä veke.
G: Levy-yhtiö kuitenkin kiinnostu teistä?
K: Joo, Takku anto meille siellä shekin ja käskiottaa yhteyttä. Niin ja sit tehtiin toinen demonauha joutsenon studiolla...
G: Kuin iso se shekki oli?
K: 500 mk. Sillä rahalla me maksettiin tarrat että ei meille siitä jääny mitään.

M: No tehtiin toinen demo singlee varten ja siitä tuli parempi kuin itse singlestä. Single meni vähän metsään. Mut sitten alettiinkin leikkimään elektronipopyhtyettä..
K: Jossa epäonnistuttiin. M: Heitettiin kitarat ja bassot ja rummut pois ja just ennen singlen tekoo Mauri (Sumen) tuli mukaan bändiin. Kesällä esiinnyttiin Provinssissa, Saapasjalkarockissa ja Imatrarockissa.
K: Kaikki olivat aivan paskoja! Saapasjalka oli paras. M: Yleisöö oli kivasti ja ne jammaili siel hyvin. K: Helvetin vaikeeta mennä tollasille festivaalikeikoille. Ensinnäkin meiltä puuttuu laitteita joilla pystyis toteuttamaan tollasta elektronimusaa, ja sit toisaalta pitäs olla täydellisesti sinut niiden laitteiden kanssa joita käyttää. M: ei autookaan voi ajaa ellei tiodä miten se käy. Mekään ei sillon hallittu täysin niitä laitteita.

G: Ootteko te nyt menossa taas siihen elektronisempaan suuntaan?
M: Eikun poispäin siitä. Se on niin vaikeeta. Siinä lyötäs taas vaan niitä leimoja mikä juttu on aina ollu meidän riesana.

K: Ihmeellisii nää saatanan rockkriitikot Suomessa. Aina pitää joku bändi olla joku toinen jostain. M: Se on just niinkun Juice sano jossain et tätä suomalaista meininkiä niinku hävetää. Sitä aletaan miettimään aina et mistäs tää on kopioitu. Kyl meitä on niin monen bändin kopioimisesta syytetty ettei rajaa.
G: Kuten esimerkiksi?
K: No Kraftwerk ja Devo, vaikka esim. ennen SM-skaboja me ei oltu kuultu kun pari biisiä tätä Devoa....Tavallaan ne jotka tietää noista niin voi puhuukin. Mä oon nähny helvetin hyvän Devo-videon ja siinä niillä oli haalarit ja tolleen.

G: And story goes on.
M: Festivaalikeikkojen jälkeen ei tapahtunu mitään. Siinä vaiheessa tuli kuitenkin mieleen et vois tehdä LPn.
K: Otin Takku Kotilaiseen yhteyttä ja Takku sanoi että tehkää ensin demonauha. M: Mut me sanottiin että Eikä tehdä. K: Vittu älytöntä alkaa tekee jotain demonauhaa kun siitä kumminkin olis tullu ihan paska, kun aikaa ei olis ollu tarpeeksi ja sit kun olis treenikämpällä jotain sählinynauhalle. Niin. M: Siin vaiheessa Harri lähti bändistä ja meitä ei ollu kun kolme, ja mietiittiin sormet rsitissä et mitäs tehdään.

MASTER-NAUHAN TEKOA

Joululomalla -80 Stressi alkoi tehdä masternauhan pohjia Trackside-studiolla. Tämä oli suurilta osin Sepon ansiota, sillä jos Stressi ei olisi saanut siinä vaiheessa rahallista tukea, sitä ei mitä todennäköisimmin tänään olisi olemassakaan. Kun pohjat valmistui, alkoi Seppo olla rahallisissa vaikeuksissa, ja Stressin täytyi tyytyä siihen että levy-yhtiöön lähetettiin valmiin masternauhan sijaan vain noi pohjat. Takku innostui kuitenkin kovasti nauhasta ja soitti pojille että tehkää levy.

G: Rahaakin alkoi siinä vaiheessa herumaan yhtiöltä?
M: Siinä vaiheessa ei alettukaan enää paljoo säästelemään studioajoissa. Takku ei lyöny mitään rajaa. Se sano vaan että tehkää valmiiks se.
K: Ja sitten me tehtiin se valmiiks. Takun idea oli sit et lohkastaan tosta ensiks single, ja niin tehtiin.
G: Onks noi singlebiisit eri miksauksina kun mitä LPllä?
M: Miksaus on kyllä ihan sama mut se toinen on lyhäsempi kuin LPllä.
K: Sanat oli kaikkein probleemallisimmat. M: Joo, kun saatiin pohjat valmiiksi niin tehtiin noi instrumentaalibiisit loppuun.

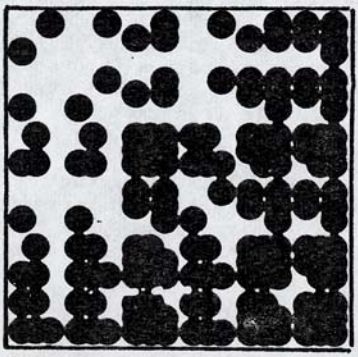
G: Teil ei ollu siinä vaiheessa ollenkaan sanoituksia valmiina?
K: Tavallaan olihan meillä vaikka kuin helvetisti saoja mut ne oli ihan paskoja. M: Nykyäänhän on muotii tehdä kaikki suomeksi, mut melkein kaikilta bändeiltä jotka niin tekee niin tuntuu puuttuvan täysin toi itsekritiikki. En nyt tarkota tällä jotain Pellee tai vastaavaa, mut esim. joku Mistakes. Ne niinkun vaan laskelmoi sen jutun. No meillä oli kanssa sanoja, mut studiossa tajuttiin että ne oli ihan hirveitä. Ideat oli kyllä hyviä, mut kun ei ollut resursseja toteuttaa niitä niin koko homma kuivu kasaan. Siinä vaiheessa meillä oli taas sit sellanen paussi kun ei tiedetty että mitä tehtäis.
K: Sit saatiin Jaana Rinteeltä sanoja. Illi tuns ton Jaanan kun Illi soitti Ralfin bändissä ja sileen se tutustu siihen. M: Saatiin siis Jaanalta sellanen sen kirjottama runovihko jossa oli jotain 25 runoo. Me tsekattiin biiseihin sopivat runot ja ihan vähän muuteltiin jotain sanoja, ja ne sopi biiseihin helvetin hyvin.

K: Kakkospuolen sanat on Grönbergin tekemiä. Se teki ne studiossa, sillä oli jotain vanhoja runoja omassa päässään ... M: Labyrintti oli joku sen vanhan biisin sanoitus...
K: Niin, se kerto sen kimmakaverista niinkun se tekee viel itseasiassa nytkin.
G: Eikö tällä levyllä oo sitten yhtään teidän ihan omii sanotuksia?
K: On se rock'n'roll-biisi "Monenlaiset ajatukset tulevat mieleen/kun seuraamme suurta romanssia"..Se on ainut meidän oma sanotus. (siis biisi "Diplomi rakkaus)

KETÄ MUKANA?

G: Ketä kaikkia tolla LPllä on mukana?
K: Illi soittaa joka biisissä jotain.
M: Bassoo se soittaa kolmessa biisissä (Sinä teet minut, Omat karnevaalit, Labyrintti), minä soitan Harrissa. Muissa ei kait bassoo sit ole käytettykään. Ihan lopuksi Illi on katellu ja lisänny omii jippoja sinne tänne. Joissain biiseis Illi laulaa mun kanssa taustoja.
G: Kuka muuten hoitaa ton laulupuolen?
M: Kari ja minä...Siel on kyl joitain biisei mitkä lauletaan yhtäaikaa.
K: Harri Harri ja Go-Go Mod on sellasii. Ne on tehty teknisesti silleen ettei se laulusaundi ole ollenkaan meidän normaalia ääntä.

G: Entäs muita mukanaolleita? Pätäri oli ainakin...
K: Pätäri soittaa kahdessa biisissä kitaraa: Sinä teet minut & Diplomissa. Se hoitaa niissä noi soolot. M: Muut kitarat on minun ja Illin soittamia. Sit on Päiväläisen Juha joka soittaa fonii yhdessä biisissä...tai siis kahdessa. Se soittaa Imatran Big Bandissa ja on soittanu Lappeenrantalaisessa Sukellusvene-yhtyeessä.
K: Ja sit oli se yhdeksän henkinen gimmakuoro.. M: Mansikkalan peruskoulun musiikkiluokan tyttöjä. Mitäs siin vielä...Pulliaisen Anne sanoo yhdessä biisissä että: Pyyhi pölyt narri narri. Ei siinä sit kai muuta olekkaan.

Bromanin Illi on aika tärkee osa tämän Stressi ekan LPn teossa. Ilman Illin ideoita levy olisi aivan toisellaista musiikkia. Levytyksen aikana Illi oli käytännöllisesti katsoen Stressin neljäs jäsen. Illi on todellinen multi-instrumentalisti ja sillä on hahmottelukykyä ja luomisvoimaa vaikka toisille jakaa.
Illihän on paiskonut rumpuja mm. Ralf Örnin kokoonpanossa, mutta ei se mitään, vihdoin viimein on Illin oma levy ilmestymässä, ja veikkaisin että kyseessä tulee olemaan merkkitapaus esikoislevyrintamalla kauttaaikojen. Heh, on se niin kova mies. Levy ilmestyy Pokolta lähiaikoina. Olkaa kuulolla!

IMATRA

G: Millanen paikka Imatra on asua ja olla?
M: Jos ajatellaan vaan asumista ja tolleen niin siinä suhteessa ei oo niin hirveesti valittamista, mutta bänditoiminna kannalta Imatra on kyllä ihan paska paikka. K: Olosuhteet on tosi huonot. Ja täällä on vähän kummallisii ihmisiä. Nyt kun mekin ollaan päästy vähän niinkun eteenpäin ja tolleen näin ja sit jos ei satu kadulla huomaamaan vaikka jotain vanhaa kaveria niin seuraavalla keralla kun sitä näkee niin se heiluttaa puukkoo ja sanoo et vittuuks sä et huomannu viimeks mua. Tää nyt oli tällänen vertaus vaan, mut suurin piirtein tälleen se menee. M: Täällä pidetään heti omituisena jos ei käy Kulmilla tai jotain vastaavaa (vieraspaikkakuntalaisille tiedoksi että Kulmat on se Imatran kartsa). K: Mua ei huvita ainakaan yhtään kiertää Kulmilla, paljon mielummin tekee jotain hyödyllisempää. Tuntuu olevan vaan hyvin yleinen harraste täällä olla vaan. M: Hyvin harvat yrittää saada tosissaan mitään aikasiksi, ja sitten jos ite yrittää niin johan...

M: Jos keskusteltais nyt vaikka noista TV-jutuista.
K: Ne nyt on vähän sellaisia et niitä ei Suomessa saa tehdä kunnollisia, johtuu enimmäkseen ajan puutteesta kait.

TV

G: Ja sit koko suomalainen TV-systeemi melkein on lukkiutunu...
K: Niin, ne on just tälläsii. Esimerkiks ton Levyraadin kuvauksissa se poltti ihan päreensä kun mä olin tehny sille oman käsikirjoituksen. Virtanen ihmetteli et eihän tästä tuu hevon paskaa jos hän ei saa ohjata tätä. M: Mitäs ne maalta tulleet pojat oikein rupee meitä helsinkiläisiä neuvoo. K: Se oli tosi naurettavaa.

Stressi kävi nimittäin tekemässä Levyraatiin yhden nauhan. Biisiksi tuli Labyrintti ja se tulee ulos 2.8. Stressin esitys on tavallisuudesta poikkeava jo siinä mielessä että yhtye ei esitä mitään korneja playback-juttuja, vaan kyseessä on visuaalinen näytelmä jossa on käytetty hyväksi televisiotekniikan suomia mahdollisuuksia. Ohjaaja oli aivan ymmällään että mitäs tää nyt on olevinaan.

M: Ne ei meinannu millään tajuta et mitenniin teil ei ole mitään soittimia mukana. Miksette te nyt ole soittavinanne tässä näin? Ne tarjos meille Fenderin sähköpianoa. K: Sit me annettiin niille ohjeita et otetaan negatiivikuvia ja kaikkee. No Eino Virtanenhan oli taas kuumana. Ekaksi se haukku meidän biisin et eihän täs ole kun kaks sointua.. M: Ja sitten tulee vaan kertoasäe väliin ja taas 2 sointua. Tää biisi kun on näin yksinkertanen niin tästä filmistä vois yrittää tehdä vähän monimutkasemman. K: Vittu se oli nauretavaa. Siin oli yks helvetin hyvä kohta kun me laitettiin piimät peliin... M: Me juotiin piimää niinkun hölmöt juo. Yläreuna huuleen ja kaikki piimät maahan... K: Mut ne kuvas just sillon meidän jalkoja vaan.

G: Kuin kauan teil oli aikaa tehdä sitä?
M: Puolitoista tuntii mut siitäkin vei aikaa meidän maskeeraus kun ne ei ollu varautunu siihen että me halutaan muutakin kuin se tavallinen perusmaski.
G: Ootte kumminkin tyytyväinen tohon Levyraatipätkään?
M: On se nyt paras pätkä mitä levyraatiin on tehty Suomessa, joo.

Sitten keskusteltiinkin suomalaisen rockin nykytilasta, ja Martti huomautti asiaankuuluvasti herjaillen että mikset kysy sitä vakiokysymystä joka kysytään rock-radion studiovieraalta aina, eli Mitä mieltä olet uudesta aallosta...no joo, se meni kuitenkin näin...

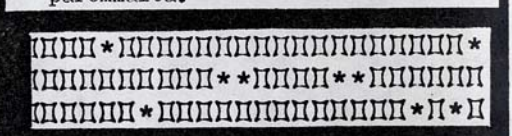
G: Suomalaisen musiikin nykytila?
K: Paremmin se elää kuin koskaan aiemmin, mut ei silti vielä maksimilla. M: Nyt alkaa olla sellanen tilanne et tolla määrälle yritetään korvata laatua. Systeemi on päin persettä koska levyille on aika helvetin helppo päästä, mutta niinkun esim. meidän tapauksessa huomaa niin keikoille ei tunne pääsevän sitten kirveelläkään.

K: Siit musiikista vielä...Onhan täällä nyt aika kovia bändejä..hahah. M: Mun mielestä suomalaiset kovat bändit voi laskea yhden käden sormilla, sit on joitakin aika hyviä, melkosen paljon kuitenkin ihan paskoja. K: Niin on ihan suoraan sanoen...joku Vaavi ja Loose Prick. Vittu tollasilla bändeillä ei oo hevon paskan virkaa saatana. Ne yrittää valistaa ja...vittu mitä tekstejä... M: Joka teksti on saatana rakkausteksti, eikä ne tunnu tulevan minun mielestä sydämestä. Ja sit ne valittaa et ne on saanu jonkun hurmuribändin maineen.. K: Ihan tollasii paskabändei...Hyviä Bändei Suomessa on Kone, Leskinen, se ei oo oikeestaan enää bändi vaan se on viihdyttäjä, sil jätkällä se on kokonaisuus, sil ei oo pelkästään se musiikki... M: Juicella se systeemi tuntuu harvon kornilta. K: Mitäs niitä muita olis. No uus Eppu on ihan paska. G: Kojo? K: Tavallaan se on.. G: Hah, teillähän on sama levy-yhtiö ja... K: ta vallaan voi noinkin ajatella mut Kojon uus LP on parempi kuin ne 2 edellistä. M: Ei minusta, siin on huonompia biisejä. K: Niinno en mie tiijä vittu, on se kai ihan hyvä. G: Eput? M: Ei se oo hyvä. Nyt on tullu muodiks olla pitämättä näistä vanhoista kovista niinkun Eput...mut esim. Epuilta puuttuu kyllä nykysin kokonaan SE meininki. Musta tuntuu et niillä on menossa parhaillaan joku ihme munakompleksi. M: Niiiin, niistähän on ollu jo ainaki kaks kertaa Soundissa juttu missä ne vilauttelee munakarvojansa...Mitä hyötyä siitä on? Sitte tytöt ostaa uuden Soundin kun niil on kannessa pelkät vastat. Se uusin LP myy varmaan hitosti kun Juntunen tekee ensiks kuuden sivun haastattelun Epuista. Soundi on menny kahden viime vuoden aikana pahasti alaspäin, sinne on tullu ihan omituisia jätkiä tekeen sitä, no Juntunen on kyl ollu jo pitkään mut siitäkin on tullu entistä hölmömpi.

K: No mitäs niitä bändei vielä olis? M: Davella on joskus hyvii juttuja. K: No sil on mut... M: Mun mielestä se on just siinä hyvä kun se tekee just niinkun se ite tykkää.

K: Entäs sitten Pelle Miljoona? Lavatoista bändillä on todella hyvä ja vittu et se toimii makeesti. Heti kun tulee vaikka Meillä menee lujaa niin se on aivan sama miltä se kuulostaa mut "Tää on hyvä, tää on hyvä!" Vaikka toi Sirkuskin mitä täällä Imatralla kuultiin niin ei oikein vakuuttanu...mut ottaa huomioon et se oli niitten kymmenes keikka peräjälkeen. G: Pelle Oy oli muuten paljon parempi Provinssirockissa. Siellä oli helvetin hyvä äänentoistolaitteisto. K: Ai niil on jo uus..no niin Taskinen puhuki että ne hankkii uudeh kamat. G: Eikun ne kamat oli kait Tony Ellisin... M: Noi Pellen muusikot, mitä nyt ollaan niitä tavattu, niin ne on kyllä suomalaisista muusikoista oikein harvinaisen mukavia. M: Pelleki alkaa jo olla siinä vaiheessa et pitää alkaa miettii että mitähän nyt tekis. Tää on iaka ristiriitanen tää uus tuplasingle, ainakin mun mielestä. K: Taskinen on very good man! M: Jees.

G: Mitä sä pidät tästä Taskisen LPstä?
K: En oikein. G: Mikset? K: Se on vähän liikaa... M: En mä tiedä meneekse över välttämättä mut se on aika paljon saman tyylistä kun jo aikasemmin on tehty ton tyylistä musiikkia. K: Rumpusaundit on helvetin huonot. M: Nii, se on tehty varmaan kiireessä...Musta se ei oo oikeen omaperästä. Sen sijaan tää uus single vaikuttaa huomattavasti paremmalta.

G: Millon Stressisstä tulee juttu Suosikkiin? M: Tässä just tänään nähtiin et oli siin jossain välissä tollanen mainoskuva mut siin ei ollu oikein mitään tekstii, mikä olikin periaatteessa ihan hyvä juttu.

Suosikin tiimoilta heitellään huulta ja jälleen levottomuuksia, eli sensuuri iskee, tai jotain vastaavaa. No sitten tuleekin puheeksi managerit.

MANAZERIT

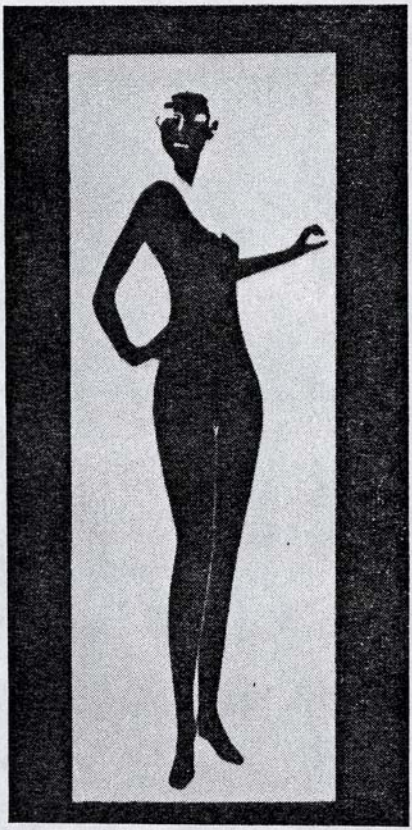
K: Managerit on naurettavia jätkiä!
M: Nimenomaan vielä sellaset manageerit jotka määrää esiintymisasut ja musiikin...Sellasen managerin vielä tajuu mikä myy vaan keikkaa...Tai eihän sellanen enää mikään manageri olekkaan, se on keikkamyyjä.
G: Onks teillä ollu koskaan manageria?
M: Kuule meil on ollu montaki. K: Siis manageri...älytön sana. Mitenniin bändillä joka ei oo vielä mitään niin sillä pitäs olla manageri?

M: Se tuntuu niin helvetin hienolta kun bändillä on manageri.
K: Hieno termi. Minä olen manageri, Stressin manageri. Ai kuka? Mikä se semmonen bändi on?
M: Monet on kyllä esiintyneet stressin managereina et ovat päässeet ilmasiksi sisään johonkin. Imatralaisista porukoista aika moni oli SM-kisoissa Stressin manageri, mut ei ne siellä mitään tehny.

Polveilevaa puhelua aiheina mm. Stressin (ehkä) kohta purkitettava single, (ehkä) syksyllä keikkoja ja sitä rataa. Ja sitten rävähtääkin! Heh !

M: Niin sitten vois vielä sanoo tosta musiikillisesta linjasta.
G: Onko Stressi Suomen Talking Heads?
K: On (tukahdutettua naurua jne.)!!
M: Mainoksissa näkyy nyt olevan että me ollaan sitten futurockyhtye. Heh heh. Montosen Mikko kieltäyty tekemästä meistä juttua Soundiin kun meidän LP ei sen mielestä ole tarpeeksi tasokasta teknorockia.
K: Siis vittu kun mä näen Montosta niin sanon sille että Aha, tämä on kyllä parasta teknorokkia...Siis ei Montonen ole tajunnu koko hommaa ollenkaan.
M: Jos meidän LPtä pitäs jotenkin selittää, niin se on rock-LP aikapaljon ns. disco-musiikin keinoin.

K: Näistä bändeistä vielä. Suomessa yleensä bändit ei ajattele ollenkaan tota lava-shown merkitystä, imagen merkitystä. Ne on joka sellasii räkäbändei tai sit ne ampuu yli...niinkun mekin ollaa joskus tehty.

M: Pitäähän bändillä olla jotain päämääriä...Mitä ne ite haluaa, ja jos jätkät ei oo yhtään edes kiinnostavan näkösiä kun ne esiintyy...Tai sitten toisaalta sen musiikin on oltava helvetin kovaa, hyvänä esimerkkinä Koneen viime kesän keikat. Mut nykysin sekin alkaa olla jo image ettei oo mitään imagee.

G: No mikä Stressin image nyt sitten On?
K: Ei tiedetä itekkään, mutimage sil on kumminkin.
G: Lavalla siihen kuuluu...?
M: Hyvin harva bändi lavalle edes esiintyy. Ne kun soittaa esim. kitaraa niin ne kattoo vaan otelautaan koko ajan, ja sitä ei oo hieno kattoo varmasti sieltä yleisön joukosta. Sen sijaan jos ne viittis opetella soittamaan sitä ki-

STRESSI

taraa silleen ettei sitä tarttes koko ajan katella vaan ne vois katella yleisöönkin päin, niin sitä olis huomattavasti kivempi tsekata. K: Jumalauta me on treenattu! M: Jätkät kääntyy niin ettei nähny toisiaan, silleen oppii biisit paljon paremmin. K: Siinä kulutettiin monta tuskasta hetkee noiden takii... M: Siihen aikaan treenattiinkin aika pirusti, mut nyt ei olla puoleen vuoteen treenattu. Meiltä meni suunnilleen puol vuotta sitten treenikämppä eikä sen jälkeen olla treenattu. Tai kyllä me vähän treenattiin sitte kun toi Hapa oli lähteny bändistä ja oltiin menossa studioon niin tsekattiin niitä biisejä.

M: Jos ajattelee tilannetta nyt ja vuosi sitten niin keikkarintamalla ei oo tapahtunut mitään, päinvastoin on menny vaan huonommaksi. Viime kesänä tehtiin sentään kolme keikkaa. Viime Imatrarockin jälkee ei olla tehty keikan keikkaa. Levy rintamalla vuosi sitten meiltä ei ollu tullu mitään ulos mut nyt on tullu kaks sinkkuu ja toi LP.
G: Mites noi levyt on otettu vastaan?
K: Kriitikot on kyllä kehunu. M: Ihan tyrmääviä juttuja ei oo tullut kun yks sillon SM-kisojen jälkeen .
K: Jotain ratkasevaa kuitenkin puuttuu. Se ei riitä et kriitikot diggaa.

G: Ensimmäistä singleä myytiin? M: Jotain 600-700. G: Onks tota tein LPtä mainostettu missään? K: On, uudessa Soundissa ja Hesarissa on ollu pari mainosta ja... Radiossa tota LPtä on soitettu ihan hyvin. Kaks biisii siin on vaan mitä ei oo kertaakaan tullu ja melkein joka biisi on tullu kaks kertaa.
M: LPn mainontaankin ja ylipäätnsä levy-yhtiön toiminttan voi nyt olla ihan tyytyväinen. Välillä oli silleen ettei ne tehny yhtään mitään. Toisaalta niitten on nyt vähän pakko tehä jotain koska me käytettiin aika suruttomasti studioaikaa, elikkä niill on vähän rahaa kiinni siinä. K: Aika helvetin paljon. M: Kyl tää on varmasti niitä kalleimpia debyytti-LPitä mitä Suomessa on tehty.

K. No kansi on ihan paska suoraansanoen.
M: Ton kannen kanssa tuli kiire kun meillä oli ihan oma idea mut se oli liian kallis. K: Mutta kyllä se vielä tulee...Vittu se on hyvä idea mut... G: Onks se niinkun kansi ollenkaan? K: Ei, sitä ei myytäs ollenkaan levypussissa...Se olis tullu 3 mk kalliimmaksi...siis joka levyn kohdalta. Nyt kun painettiin 5000, niin 3 lisää jokaiseen... Ei se oikein menny vielä läpi.

Stressin pojat käyvät koulua joka iikka. Kari ja Martti Imatralla ja Mauri tietysti Lappeenrannassa. Bändin keski-ikä on vasta 17 vuotta. Mieletöntä vai? Seuraavaksi keskustelu liukuu Imatran musiikkielämään.

IMATRA TAAS

M: Minä en kyllä usko että Imatralta tulee koskaan nousemaan yhtään bändiä. Ne jätkät jotka ollu vähänkin jotain niin ne on tajunneet ja muuttaneet hitolle. K: Niin mekin tulemme tekemään, hähhää.
K: Mitäs muita bändejä täällä Imatralla on? Top Candy, joka menee Syksyn Säveleen. Tai siis pyrkii. Hyvä idea, hah. Top Candyssä on yks hyvä gimma, se on se rumpali... M: Niin ja kyl se Hannele tavallaan laulaa ihan hyvin. K: Joo, mutta ne on just sillä asteella kun me oltiin SM-vaiheessa. Se niinkun pikkasen liippaa niiltä yli ennekun ne tajuaa et huh huh miten paskaa tää onkaan.
M: Kun bändi pääsee tohon vaiheeseen et ne saa levytyssopimuksen ja tolleen niin siinä vaiheessa astuu kuvaan mukaan jätkiä jotka sanoo että nyt minä sanon että tehkää näin ja näin ja näin... K: Moni bändi menee tossa vaiheessa halpaan. M: Sit ne mokaa koko jutun, mikä saattas mennä periaatteessa ihan hyvin. K: Vittuun managerit! Tunnuslauseemme.
G: Tää laitetaan otsikoksi tähän Stressi-juttuun. HAH HAH HAH!!!
M: Joo, se on ihan hyvä.

G: Pesäpallo on peli ja Stressi on sairaus, tai enmpi kääntäen, Pesäpallo on sairaus ja Stressi on peli.
M: Red Devils on kyllä Imatran paskin bändi. K: Niin mut niille on kuitenkin keikkoja saatana. Ja niil on Imatran kalleimmat ja parhaimmat harjotuskämpät. M: Ne käy etelässä treenaamassa kun ilmasto ei sovi niille.
G: Se on muuten ihme juttu tän urheilun kanssa.

K: Yleensäkin bändeillä pitäis olla sellanen tietty bändikuri. Meillä se oli helvetin hyvä. Aina kun sovittiin millon treenataan niin kaikki kanssa oli paikalla ja treenas. Mut sit nää bändit, et sanotaan vaikka et "en mie nyt oikeen pääse tulee ku muil on jotain muuta...miun pitäs mennä tyttöystävän kanssa ulos." Se on aika yleistä.

Ja sitten vielä lopuksi pari oleellista juttua joita nyt ei varmaan tartte ottaa aivan tosissaan:
K: Me ollaan Imatran diivoimpia ja lesoimpia jätkiä. M: Meillä on mennyt päähän. K: Meillä on mennyt päähän. Tokihan me kuvitellaan et meillä on joku New Yorkin keikka ens keskiviikkona. Hyvä otsikko olis "Imatran lesoimmat jätkät".

M: Niin...just äsken kun tosta Imatrasta puhuttiin niin tää nyt on just yks puoli asiasta et tuollahan just rakennetaan uutta urheilutaloo tonne uimahallin viereen. Sinne tulee varmasti treenikämppiä niin helvetisti.

G: On kesä. Kello on 21.31. On 1.7. 1981 ja 2/3 Stressistä oli paikalla Hakasen asunnossa. Näin oli.

Taustatietona että Imatralla on ollut ties kuinka kauan puutetta kunnon kulttuuritalosta jossa olisi pääkirjasto & musiikkikirjasto & konserttisaleja & näyttelytiloja & muuta asiaan liittyvää. Sitä on jahkailtu ja mietitty valtuustoissa sun muissa ennätyksellisen kauan, eikä selvää tunnu tulevan. Mutta annas olla jos onkin kyse urheilusta niin jopa alkaa rattaat pyörimään. Kyseessä olevassa tapauksessa urheilutalo syrjäytti jälleen kerran kulttuurin, joten mitä tästä opimme? Hah, hauskaa. Imatran nykyinen pääkirjasto toimii esim. hyvin ahtaissa tiloissa, ja kirjat on tungettu hyllyihin nuijilla hakaten. Menkää vaikka katsomaan! Kirjoja säilytetään lattialla pinoissa kun eivät kaikki mahdu hyllyihin. No, urheilu se onkin tervettä! HAH! Toisena esimerkkinä mainittakoon että Imatran Keskusliikenneasemalle oli suunniteltu tiloja yhtyeiden treenikämpiksi, mutta kompleksin valmistuttua, treenikämppien tilalle olikin ilmestynyt sauna. Aivan niin, mut ta kuka sitä saunaa käyttää??
Viime syksynä imatralaiset bändit saivat vanhan Rantakoulun harjoituskämpikseen. Koska se on vanha koulurakennus, sen seinät eivät ole kovinkaan eristävää laatua, eli Rantakoulukaan ei ole aivan ihanteellinen paikka, joskin parempi sekin kuin ei yhtään mitään.

MIKA
12.7.-81
klo.
02.01

STRESSI

XBÖÖ-

PUZZLE

valkoi P. KALLIO

TALON EMÄNTÄ (KUVITTELEE OLEVANSA VÄHINTÄÄN VUORINEUVOKSETAR) VITTUILEE HARVA SE MINUUTTI. JOS EN LÄHDE VIELÄ POIS NIIN LÄHTIÄISLAHJANA HÄNELLE OJENNAN VAIHDEVUOSISTA KERTOVAN VÄITÖSKIRJAN & PERÄPYYHKEITÄ SUUHYGIENIAN HOITOON.

xböö, x niinkuin rummut, b niinkuin basso, kaksi ö:tä ö niinkuin kitara, neljä kirjainta, neljä soitinta, mutta mutta, missä laulu? xböö äännetään ksböö, viides kirjain, laulu, kuuluu vain äännettäessä.

LISÄKSI KEHUIN SALVADOR DALIN TÖITÄ, JOTKA OVAT EPÄSUOSIOSSA EX-PUNKKIEN, NYKYISTEN ÄLYNIEKKOJEN KESKUUDESSA. MINUSTA DALIN MAALAUKSET OVAT YLETTÖMÄN LOISTAVIA. EN MÄ YRITÄKÄÄN TAJUTA NIITÄ, NE VAIN OVAT VAIKUTTAVIA & HIENOJA. NE EI TYKÄNNEET DALISTA. JUNTTIMAISTA.

...ihmisistä jotka soittavat punk-rogia ja oppivat liikaa. Ei yhteistä elämän- tai muuta filosofiaa, mutta henkinen veljeys ja yhteinen maine paikallisina kylähulluina...

LAULUSOLISTIMME TAINA OTTI JA EROSI. SYYKSI SE OLI SANONUT ETTÄ SE EI TAJUNNUT TEKSTEJÄ JA VÄITTI NIITÄ SAIRAIKSI. SE PITI MEITÄ SAIRAINA. SE VÄITTI ETTÄ ME PIDETÄÄN SARKKISTA JUMALANA. SE VIHAA SARKKISTA.

...vaan irvokasta rakkautta kuolemaan, velvet underground, doors ja stooges...

meistä tiedetään vähän, pidetään vieläkin vähemmän, ihmiset pelkäävät yhä omaa alitajuntaansa, eläimellisyyttään ja seksuaalisia kieroutumiaan. he pelkäävät jotain xböötä, joka tunkeutuu heidän ravintola-punkin tuoksuiseen muovimaailmaansa, kosmisena hikenä, verenä, spermana, ulosteina, eritteinä, ajatuksena saapuvana huomisena atomisaastepilvenä. meitä pelätään henkilöinä, symboleina, rog-miehinä, kuoleman omina.

KAIKKI RIIPPUU FIILIKSESTÄ. JOS "SOOLO"KITARISTI KANKAALTA EI IRTOA, KAIKKI MENEE PERSEELLEEN. JOS SE TAAS ON VIREESSÄ, NIIN SE ON MIELETTÖMIN & PARAS KITARATAITEILIJA KAUTTA MAAN. SE EI SOITA SOOLOJAAN IKINÄ SAMALLA TAVALLA, SILIÄ SE EI OSAA SOITTAA NIITÄ UUDESTAAN.

yleisesti ottaen musiikistamme ovat pitäneet vain sellaiset henkilöt jotka ovat kuulleet meitä kasetilta, koska kasetti mahdollistaa toistuvan terapiakäsittelyn. keikoilla juttu tahtoo mennä kääntymyksen saaneiden jatkohoidoksi. kuitenkin on havaittavissa selvää xböö-myönteisyyttä nimenomaan omituisten henkilöiden taholta,

NYKYÄÄN UUSIAALTO-TYTÖT NÄYTTÄVÄT RIKKAILTA & RUPSAHTANEILTA VANHOILTA AKOILTA. MISSÄ ON SEKSIKÄS KISSAMEIKKI?

tarkoituksemme on tulla kuuluisiksi, koska silloin voi tehdä parempaa musiikkia paremmin kamoin ja vaikuttaa ihmisten isojen aivojen otsalohkojen hermokytkentöihin ja pitää hauskaa antamalla ihmisten kuvitella että olemme älykkäitä, mikä on aivan totta.

"RAKASTAA - EI RAKASTA" ON AINUT POP-KAPPALEEMME. OIKEASTAAN SE ON HUONOIN PIISIMME.

nykyään tilanne on omituinen, ei ole laulajaa, mutta silti keikka rymyrogissa, ei ole penniäkään, mutta silti omakustannusstudiolive-lp suunnitteilla tai sitten ei. femiini-vokalisti olisi bändisoundin kannalta sopivin, tai jim morrison (ei kuitenkaan mikään peruskoulunopettaja tiilen kaltainen jäljittelijä). tosin xböössä ei ole lainkaan käyttöä suurellekaan lahjakkuudelle, ellei siihen liity henkistä sopeutuvuutta, tai oikeastaan vapautuneisuutta.

OLENKO MÄ IGGY POPIN NÄKÖINEN?

TOIMNUOM: Oltiinpa XBÖÖn musiikista mitä mieltä tahansa, ei sitä ainakaan voi väittää keskinkertaiseksi. Nimenomaan keskinkertaisuus on vallalla suomalaisessa rock-elämässä. Toisena suosituksena mainittakoon, että bändin ainut lainapiisi I WANNA BE YOUR DOG pesee melko selvästi Ratsian version samasta aiheesta ja Wouden erittäinkin selvästi.

LOPPU

TILAA NYT

IMATRAROCK

T-PAITA 30 mk
TARRA 2 mk
BADGE 3 mk

T-PAIDAT TOIMITETAAN POSTIENNAKOLLA. NE OVAT VALKOISTA PUUVILLAA JA KOKOJA ON M/L/XL. PAINATUS PUNAMUSTA IMATRAROCK-LOGO.
TARRAT & BADGET TULEE PALUUPOSTISSA KUN LAITAT RAHAT TILAUKSEN MUKAAN. LAITA POSTIKULUIHIN 2MK.

TILAUSOSOITE ON LINTU BOX 41 55121 IMATRA 12

RATTUS

KUMARTELEMATON ROCK-YHTYE

JUTUN TEKI: TYTTÖTYTTÖ

Jos joku ihmettelee, mitä hyvää voi tulla Vilppulasta, niin vaikkapa punkkareista koostuva RATTUS. Näillä seuduin ei ole kuin muutama tällainen Outo Kansalainen, erilaista katsomusta edustava.

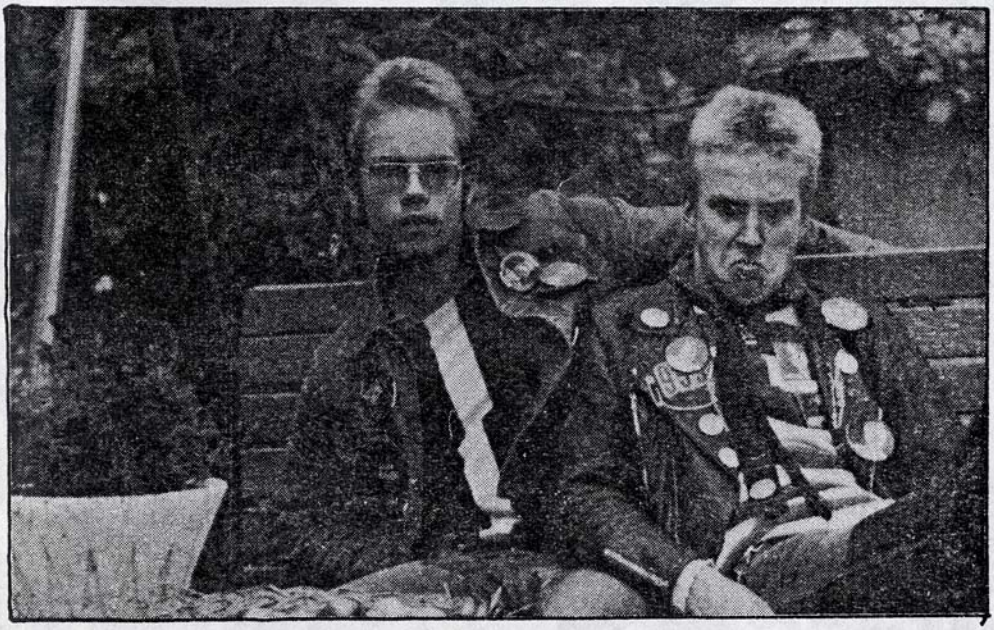
Pojat ovat lähinnä koulukavereita. Toiminnasta kerrottiin, että nimeä jo tutulla kunnioituksella kavahdetaan. Tiedät mistä on kyse. KETKÄ? Jarkko (Jake) Marjamäki, Tomi (Tomppa) Marjamäki, Velipekka (Vellu) Hyvärinen, Goljat (Hylkiö), Hindi ja Bongo Weissmüller. Bändi on soitellut viime kesästä, on syntynyt sinkku ja EP. Muuta aktionia on Varvi-lehti.

Punkkaritkin haaveilee? Höh, toki. Toteutetaan itseään tekemällä levyjä, mutta keikat voivat joskus jäädä. Kuuluisuus ei tekisi pahaa, toivoo Jake. (Hyvää Kuuluisuutta!)
Ja todellisuus ja tulevaisuus on saari ja oma bändi?! Voi olla.

FRAMTIDEN. OCH SÅ SKA NI BLI !

Tullee uusia päiviä, ja eletään/edetään vuorokausi/päivä.

Me puhuttiin perhetytöistä ja hyvinvointikakaroista. Kuitataan virnuillen - mitä ne ovat?
Soundilaiset - by the way - diggaa bändiä.

Peruspunkki on mieluista, niin sanotusti. Sitä kuunnellaan. Discharge, Exploited (juu), Terveet Kädet, you know?

Filosofiasta sen verran, että THEY CALLED IT ANARCHISM. Palautetta, kritiikistä kritiikkiä. Ja vielä nytkin (1981?) on ennakkoluuloja. So, Rattus on sellaista mieltä, että väkivaltaa, rotusortoa ei olisi tarpeen olla. Rajoista puhumattakaan. Ja tiedättekö, missä on se ero? Tavallinen ja punkki tapaavat todellisuutensa siinä, ettei tajuta, miksi on erilaisuutta.

Optimismia. Kaikki on outoa, kunnes siihen tottuu.
Tämä yhtye on lokeroitunut, ylättävää, - tämä on vain PUNK, ja minun sieluni rakastettu Bob Dylan on vain vanha idoli.

Anarkismi on hyvyyden aate pahassa maailmassa, mutta ei puhuta siitä liikaa. Sielu lepää. Kuuluu asiaan ottaa selvää jutuista, rikkoutuneet perhesuhteet voivat johdatella sinut elämään. Lauluja kertyy mm. omista tunteista.

Rattus on kuin UK-Subs, jonka ainakin joku pojista tapasi. Pomppiva, iloinen, hyvinsoittava, tavallinen. Ja Rattus on kuin anti-intellektualismin riemuvoitto, joka soittaa anarkistista peruspunkkia, niin vihollisille kuin faneillekin. Ei ne liikaa ole yleisön puolella, tarpeeksi.

Rattus on kova bändi, ja Jake kantaa kesällä Jyväskylässä kodinkoneita.

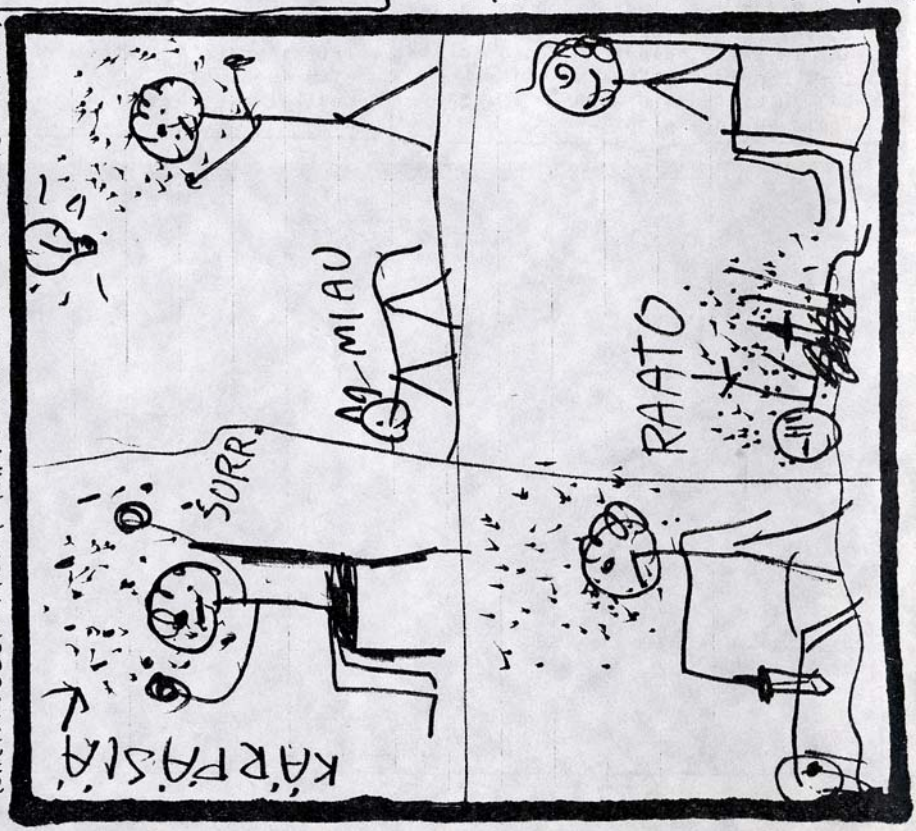
Me olimme Mäntän linja-autoasemalla, ihailimme Waldemarin Sex Pistols-kirjaa, ja me ajattelimme hiljaa Rottenia.

Tyttötyttö 8.6.1981 XXX

PS. Follow me, follow you?????

KUUNNELKAA MYÖS RATTUKSEN EP-LEVY.
HILIPILI-RECORDS c/o Marjamäen Ritvalankatu 35700 VILPPULA tai jotai.

SARJAKUVA LEGENDAARISELTA 70-LUVULTA. TEKIJÄNÄ UHO-YHTYEEN KITARISTI ARI JUNNA.
(GHEISKUULEMISTOKSI MIKKO SAARELAN "KÄRPÄSTEN 10 HLAT")

MUOTIA 81

ELI M KUUNTELI ZINGLET

MÄDS: Tiina ottaa eron/Surfpoika (PIS 077)
Hyväntuulista suomisurffia. En keksi tästä mitään pahaa sanottavaa, paitsi kannet.

TOP RANKING ERIC & THE ASTRONAUTS IN BABYLON: Kadotettu kesä/Sanat (JHNS 175)
Mä pidän Päivin äänestä ja a-puoli on parempi näistä kahdesta. Harmitonta kesäsykettä. *

MOPOT: Rakastan sua/Kansikuvatyttö (JHNS 176) TÄMÄ ON ILOINEN JA KESÄNKAUNIS MOPOT-SINGLE. POPPIROKKIVA PARHAIMMIL - LAAN! Sitäpaitsi Inkinenkin osti Pihtiputaalla Mopot-epn, ja tämä on ainakin yhtä hyvää kuin se legendaarinen ep oli.

YPÖ-VIIS: Kaunis poika/Keskiolut takaisin alkoon (PIS 073) Ypöillä on hämpästyttävät eppu-79-saundit mutta onhan tuottajana Pantse. Olut on hyvää!

BOWWOWWOW: W.O.R.K./C-30 C-60 C-90 ANDA! (EMI) Mulla on 2 näiden singleä. Tämä on niistä kamalampi. Annabella on kaunis ja nuori tyttö mut ta entäs sitten? Malcolm, haukkaappa iso kasa paskaa!

BOWWOWWOW: Louis Quatorze/Sexy Eiffel Towers (EMI)
Tässä on jo jotain hohtoakin. B-puoli on aika kiva kun Annabella on niin hengästynyt. Mikäli BowWowWowilla ei olisi tollasta manageria niin se voisi olla kovakin juttu mutta....

METROPOJAT: Yö ja tähdet/Sateen jälkeen (JHNS 182)
Ei mitään uutta. Ei voi muuta kuin ihmetellä että tällaisia singlejä edes tehdään. siis et tä viit titään edes tehdä.

EPPU NORMAALI: Warsova/Hunninkolla (PIS 080) Kansi on typerä mutta musiikki on ei-typerää. Uskallanpa jumalauta tunnustaa pitäväni etenkin Warsovasta. Keikoilla Eput eivät ole vakuuttaneet enää pariin vuoteen, mutta ei mua se itketä. Warsovassa on jotain!

VANDAALIT: Betonikolossit/Hipinreuha- ke(066)
Vandaalien paras, josta on tullut jo legenda cikä syyttä. Tässä on kaikki sellaiset ainekset jotka tekevät biisistä irtonaisen ja mieleen painuvan. Ja minkä mä sille voin että kaikki ei voi sietää näitä jätkiä, mut ta minäpä rakastan niitä. Vandaalit jumalauta kulkee. *

DEAD KENNEDYS: Too Drunk To Fuck/The Prey (INTER2)
B-puoli ei toimi ja sitä ei koskaan kuunnella mut ta Too Drunk saa minut aina aamuisin hereille. Tää on saatanan hyvä biisi just suomalaisille, hah!

KUMMA HEPPU & LOPUNAJAN VOIDELLUT: ontto mies autiomaassa/esmeralda (JHNS 180) Ihan tuntematon yhtye tekee aivan maagisen tenhoavan ensisinglen. Tämä on sellaista akustisvoittoista ja ehkä jossain paikoin voi tulla Handen jututmieleen mutta..

KIVI & EKSYNEET ÄÄNET: Tanssi tanssi tanssi/ Ovi kesään (JHNS 171) Omituisia nimiä bändeillä nykyään. Kai Kivi on tehnyt Kollaa-singlen joka toimii ja sykkii.

VAARALLISET LELUT: Kaunis laulu/Kun aamu lähenee (JHNS 170) Myös tämä bändi on tehnyt Kollaa-singlen. Mistähän tälläinen Kollaa Kestää-jälleensyntymä johtuukaan? No kaikkihan jo tietää että tämä on tosi rakastettava single. Mitähän mieltä Lenina Airistoinen olisi Leluista?

VAU!!: Mädäntynyt sydän/Näinä öinä (PIS 075) Vau tulee Lahdesta ja pojilla on oma aivan tunnistettava tyylinsä josta pidän kovasti. Sanat ovat realistista runoutta ja musiikki rosoista ja synkkiä sävyjä sisältävää ainakin paikoitellen. Näinä öinä enkelit ja pirut syleilee! Tsekkaa bändi!

PÄÄT: Me emme hymyile/Kasvot (JHNS 177) Päät yllätti ja teki kovan levyn. Kasvot on parempi ja tämä on jo vanha single.

THE AVIATORS: Rodeo Daddy/Jello Sal (PIS 076) Rokkapillyä muistaakseni Jyväskylästä päin. Ihan niin öh sympaattista musisointia, vaikka ei kylläkään mitenkään virtuoosimaista. Rodeo Daddy on poikien oma biisi ja se on myös luistavampi kuin B-puolen lainajuttu.

SENSUURI: Goodnight N.Y.C./Kentucky gentleman (PIS 078) Jaa-a, Sensuuri jälleen koossa ja singlekin ilmestynyt. Niin sitä pitää....Olen edelleenkin Sensuuri-fani, vai oonko sittenkään? Höh, tää on tälläinen single vaan..tyyt. *

DYNAMO: Hamina on kaupunki/Emman pojat (PIS 074) Ypö-Viittä vuodelta -79 tai -78. No eihän se mikään ihme olekkaan kun ottaa huomioon että plä plä plä plä..jne. Räsänen ja plä plä. Mut entäs Saigon plä plä. Tämän kanssa on kiva haikeasti muistella niitä kovia punk-aikoja jolloin me jumalauta oltiin saatana...ja olutta...vittu!

REPETITION: the still reflex/fade out (twi 012) Repetitionista löytyy juttu tästä Linnusta. Yhtyeen musiikkia voisi luonnehtia sekoitukseksi esim. Joy Divisionista & Siouxsiesta. Sarahin ääni muistuttaa Siouxien ääntä, joskaan se ei ole niin kylmä. Vertailu on kuitenkin ontuvaa aina. Kannattaa muuten tutustua tällläisten uusien bändien levyihin.

Tänään on 8.7. ja olen kirjoittanut huomioitani noista singleistä oheen. Myönnän että tämä ei ole niitä parhaimpia päiviä singleatuotteluja tekoa mutta vitut minä siitä välitän. Homma on saatava valmiiksi. On olut hikinen päivä. Joskus vielä kitoan että tälläistä on pääsyt tapahtumaankaan jne.

ZUM

PELLE MILJOONA OY: Varjo seuraa onneain/Kuolemaantuomitun laulu/Kun aurinko paistaa/Rakastavaisten laulu (JHNS 183) Tämä on sitten se Oyn kaksoissingle jonka musta levy on parempi kuin valkoinen. Varjo seuraa onneain saa minut tanssimaan kyyneleet silmissäni. Kuolemaantuomitun laulu yksinkertaisesti koskettaa jotain sisälläni...Liittyisikö näihin jotain henkilökohtaisia tuntoja? Onko maailma tässä? Osaammeko elää meille annettua mahdollisuutta. Tai paremminkin, uskallammeko!

WRUM: Kusiainen/Katujen kasvatit (PIS 082) Tämä bändi on lähtenyt Turusta maailmalle soittelemaan. Hah, mitäs pahaa siinä muka on? Sigleä voi soittaa levysoittimessakin jos...

VANDO SUVANTO JNE: Tottakai/Elämän suola (JHNS 181) Kutonjo todetuksi tuli! Sanovat että tämä olisi parempi kuin Vandon eka yritys. Minua tämä rasittaa pirusti.

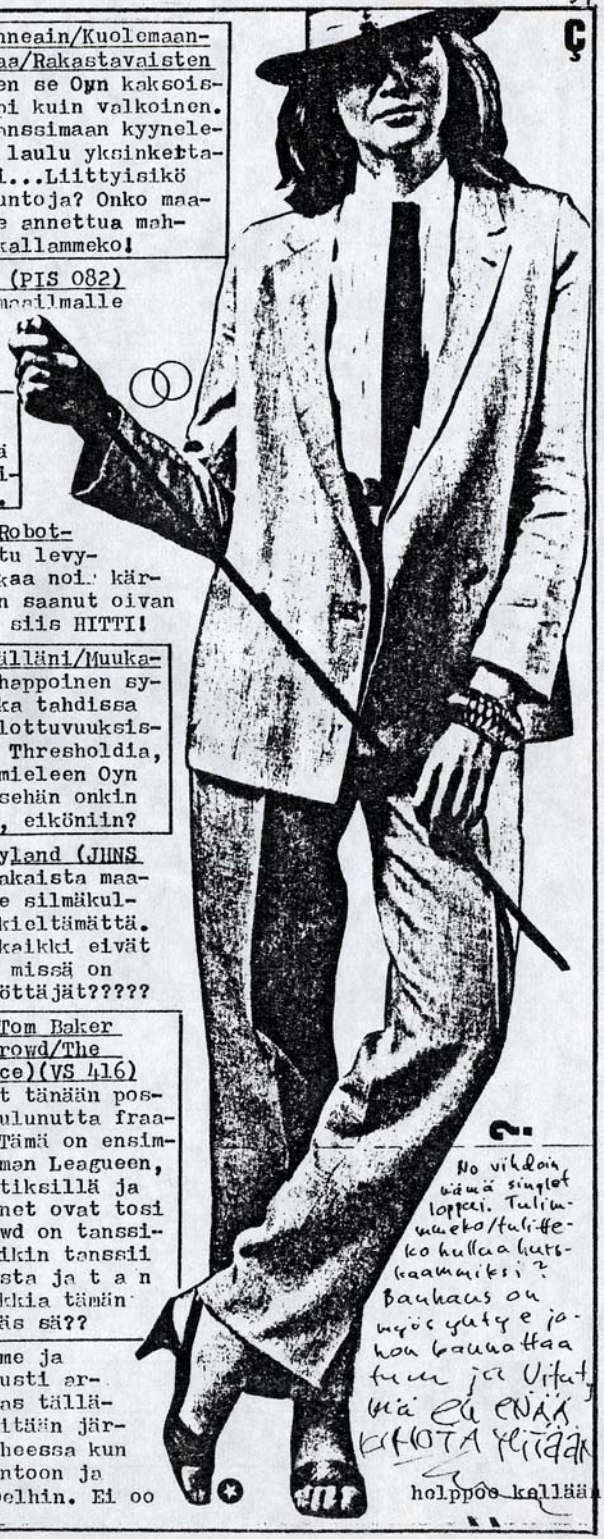
MIKKO SAARELA: Kärpästen juhlat/Robotti (PIS 081) Kesähitti kovajuttu levykone tasavirta kytkinkenttä ajakaa noi kärpäset täältä hittoon! Robotti on saanut oivan kohtelun ja Kärpästen juhlat on siis HITTI!

THRESHOLD: Tunnen atomipommin sisälläni/Muukalainen (JHNS 189) Mieletön häppoinen syke, kuplivaa tanssimusiikkia jonka tahdissa voi vapaasti toteuttaa itseään ulottuvuuksista vapaaksi (?)...Suomenkielistä Thresholdia, hyvä juttu. Muukalaisesta tulee mieleen Oyn tuplasinglen kitarariffit mutta sehän onkin aivan käsitettävissä oleva juttu, eikö niin?

UNOHDA EILA: Ronald Reagan/Disneyland (JHNS 184) Eila tutkaamassa merentakaista maata sellainen pikkuironinen pilke silmäkulmassa. Tämän ajan suosikkejani kieltämättä. Sekin tässä on niin kivaa että kaikki eivät tästä singlestä pidä...HAH HAH, missä on huumorintajunne hyvät jäyhätjököttäjät?????

THE HUMAN LEAGUE: Boys And Girls/Tom Baker (VS 395) + The Sound Of The Crowd/The Sound Of The Crowd (Add Your Voice)(VS 416) Tässä kaksi singleä jotka tulivat tänään postitse Tampereelta. Musiikki on kulunutta fraasia käyttääkseni "vangitsevaa". Tämä on ensimmäinen kosketukseni nykyiseen Human Leagueen, ja olen otettu. Yhtye pelaa synttiksillä ja vahvalla laululla. Singlejen kannet ovat tosi tyylikkäät. The Sound Of The Crowd on tanssimusiikkia parhaimmillaan. Sielunikin tanssii mukana! Revin irti itseni betonista ja t a n s s i n. Tämän jälkeen aion hankkia tämän yhtyeen uusimman LPn. Mutta entäs sä??

Silleen...thats all for this time ja jäihän noita muutamat niinsanotusti arvostelemattakin mutta kuka viisas tällaisista pikkuläpyköistä keksis mitään järkevää sanottavaa enää tässä vaiheessa kun marsilaiset on jo vallanneet Lontoon ja New Yorkin ja Pariisin ja New Delhin. Ei oo

SUURI-PROOSA-KILPA

KIRJOITUS LUKIJOILLE!

HEP HEP!

Luit aivan oikein. Parhaat julkaistaan ja palkitaan. Aihe on vapaa, paitsi että kerrot tarinassasi omakohtaisia kokemuksia SUOMALAISILTA ROCKJUHLILTA. Yleensä näihin Linnunkin järjestämiin skaboihin ottaa osaa n. 3 henkilöä/kilpailu, joten jumalauta jos ette nyt ota osaaa. Käsi saa krampin vähän päästä. Siis jokainenhan osaa kirjoittaa, ei siinä Eino Leinon tai Salaman (höh mitä nimiä) kykyjä tarvita. Osanotto päättyy syyskuun 4. päivä. Siihen mennessä siis kirjeet postiin. Palkintojakin jaetaan, mm. parit "Naikaa ilman pelkoa/Kosketus"-singlet ja joku uusi LP(Johanna tai Poko). Selvä? Osoite on box 41 jne. Toimintaa!

KUVA: MIKA J. -80

Tilauskuponki

Merkitse rasti oikeaan ruutuun.

☐ Tahdon, 4 seuraavaa Lintua
☐ raha 20mk seuraa ohessa
☐ laskuttakaa myöhemmin koska.....
☐ Tilaan Linnun 3/81 josta 5mk ohessa
☐ Lähettäkää LINTU 3/79☐ 4/79☐ 1/80☐
2/80☐ 3/80☐ 1/81☐
(kaikki muut 6mk paitsi 3/80 4mk)

Sukunimi	Etunimi
Jakeluosoite	Puhelinnumero
Postinumero Postitoimipaikka	

ULO 10 I/81

SARJAKUVAA NORJAN PUNK
P. SUOMÄKI KOTAMÄKI 41800
RATTUS-HAASTATUS KORPILAHTI
KOKOON SEKOILUT 2 3MK

JOKAPOJAN PALIKKATESTI:
PUIKKO Nº 6
TULOSSA LUJAA!
SEURAA ILMOITTEWA HEINÄKUUSSA TAVATAAN.
PUIKKO
PL 13 20111
TURKU 11

SUURI KURPITSA Nº 2 SIS:
Loose Brick, Mopot, Tervet Kädet, Stray Cats Live by Slee, Muumi, sarjakuvia, Traven, Sellini, sarjakuvia, valokuvia, elokuvia, elämäkertoja ja sarjakuvia. JNE...
5mk. P.Kallio/Erkkilä/85500 NIVALA.
12mk:lla saat Nº:t 1, 2 & 3.
Kolmonen tulee syksyllä ja two eka ilmeni talvella. Toka kesällä.
HYVIÄ LEHTIÄ! TILAA! HIP?!!

PÖLY 2

5 MK

SISÄLTÄÄ MM: UREA, ADAM & THE ANTS, OI-LIIKE, HUMAN LEAGUE, PINK MILITARY. YM.
VITONEN OSOITTEESEEN:
PÖLY/LINTUNEN
NÄRHENKUJA 6
20600 TURKU 60 TAI
PÖLY/LEINO
RAADINK. 9 I 46
20750 TURKU 75

LEIKKAA IRTI JA POSTITA!

Minkä lehden tilasit tämän sivun mainosten perusteella? ___
Mitä pienlehtiä olet viimeaikoina lukenut? ___

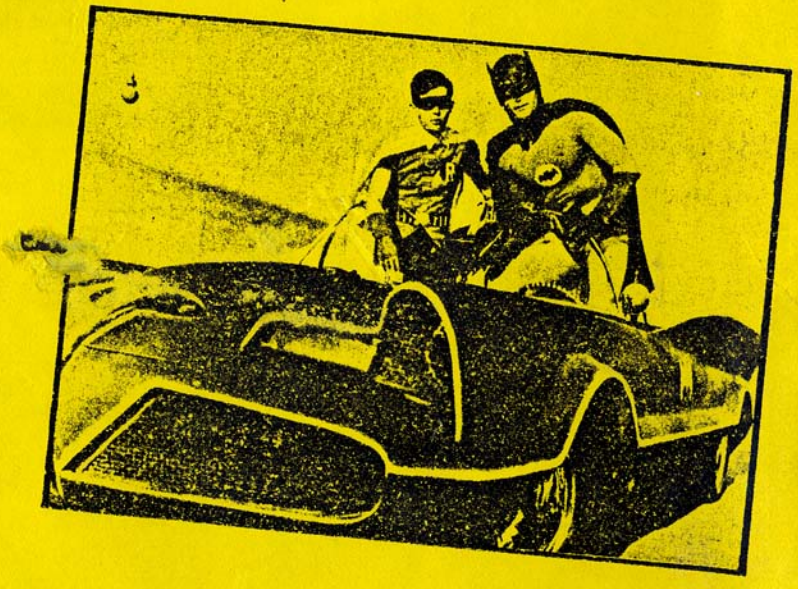
Laita ne mieleiseesi paremmuusjärjestykseen!

Oikeinvastanneiden kesken arvomme SAAB 99-auton sekä 50 kappaletta rantaleijonia. Onnea matkaan!
BOX 41 55121 IMATRA 12,,,,

JOUKKOJULKAISU

Pauli Kallio
Erkkilä
85500 NIVALA

tilaus loppuu ☐

5mk